

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 29-30

## ΔΙΑΤΑΓΜΑ

*Περί μισθώσεως τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π ὑπαγομένων κτημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας<sup>1</sup>.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 26 παρ. 1 τοῦ νόμου 4684 καὶ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 2 τῆς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ο.Δ.Ε.Π ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1930 συμβάσεως, προτάσει τοῦ ἐπι τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π ὑπαγόμενα κτήματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας μισθοῦνται διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ τέσσαρα (4) εἴη καὶ πάντοτε δια δημοπρασίας.

Ἄρθρον 2.

Α') 1. Αἱ δημοπρασίαι ἐκμισθώσεως διενεργοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐντὸς τοῦ προηγουμένου τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως τριμήνου, ἢ ἐπι τῶν ἡμερῶν λήξεως μισθώσεων τὸ ταχύτερον, διεξάγονται οὐ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ ἑξαεσήμερῳ, μονοήμεροι, ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ καταστήματος ἢ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτήμα καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, πλην τῶν ἀφορῶσάν τας ἐκμισθώσεις τῶν κτημάτων τῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῆς διὰ ταῦτα δημοπρασίας ἐνεργουμένης εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν μὲν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ Τμήματος Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦτου κωλυμένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος, ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ἐνώπιον τοιαύτης, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Οἰ-

κονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ Ἡγουμένου ἢ τοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυμένου, εἴτερον ἀντιπροσώπου τῆς οἰκίας Μονῆς, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τοῦλάχιστον δύο μελῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν τὸ ἐν ταύτης δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Β') Κατόπιν εἰδικῆς καὶ ἠμολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπι τῇ προόψει ἀναπτύξεως μείζονος συναγωνισμοῦ δύναται ἡ δημοπρασία νὰ διεξαχθῇ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Καταστήματος ἢ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ Τμήματος Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ἢ τοῦτου κωλυμένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος, ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ἐνώπιον τοιαύτης, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡγουμένου, ἢ τοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυμένου εἴτερον ἀντιπροσώπου τῆς οἰκίας Μονῆς, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου.

Γ') Εἰς πᾶσαν δημοπρασίαν, ἀσχέτως περιφερείας ἐνθα κεῖται τὸ κτήμα, δικαιῦται νὰ μετέλῃ τῆς Ἐπιτροπῆς διευθύνων τὴν δημοπρασίαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ Τμήματος Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτὴς του.

Ἄρθρον 3.

Α') 1. Ἡ πρώτη δημοπρασία γνωστοποιεῖται διὰ διαηρύξεως τοῦ ἀμμοσίου Συμβουλίου.

2. Ἐν τῷ πορονι διατάγματι α) ὑπὸ τὸν ὄρον «ἀρμόδιον Συμβούλιον» ὑπονοεῖται ἢ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π ἢ τὰ κατα τόπους Τοπικά Συμβούλια αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφότερα, β) ὑπὸ τὸν ὄρον «Ἐθνικὴ Τραπέζα» ὑπονοεῖται ἢ το παρὰ τῇ Κεντρικῇ Καταστάσει αὐτῆς Τμήμα Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς περιουσίας ἢ τὰ ἑκασταχοῦ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἢ καὶ ἀμφότερα, γ) ὑπὸ τὸν ὄρον «ὁ τελευταῖος πλειοδότης» ὑπονοεῖται ὁ κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἀναδειχθεὶς τοιοῦτος καὶ κατανομαζόμενος οὕτω μέχρι καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου καὶ δ) ὑπὸ τὸν ὄρον

1. «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως» Τευχ. Α'. ἀριθμ. φύλλου 175, τῆς 30 Ἰουνίου 1931.

«μισθωτής» ὁ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου τελευταῖος πλειοδόχος.

Β') Ἡ διακηρυξίς αὕτη δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, διὰ τοιχοκολληθεῖσα εἰς τὰ γραφεῖα τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου, εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Καταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, εἰς τὰ δημοσὶα ἢ κοινοτικά καταστήματα καὶ εἰ δυνατὸν εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔνθα τὸ ἀκίνητον, καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις.

Γ') Ἡ δημοσίευσίς γίνεται διὰ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ βεβαιούται δι' ἀποδείξεις τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑψηλῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν οἰκίων ἐφημερίων, αἵνες ἀποδείξεις ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν ἐγκαιρῶς πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς δημοπρασίας. Δημοσίους περὶληψίων τῶν διακηρυξέων δύνανται νὰ γίνωσι καὶ οἱ τοπικῶν ἢ Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὃ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, μόνον κατόπιν ἐιδικῆς ἐντολῆς τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου. Δημοσίευσίς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κιβερνήσεως δὲν ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διακηρυξίς καταπέμπεται εἰς τὸν νόμον 4684 καὶ 10 παρὸν Διατάγμα καὶ περιέχει 1) τὴν ἡμερᾶν καὶ ὥραν τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας ὡς καὶ τὸν τόπον ἔστι αὐτὴ οὐκ ἐπινοεῖται, 2) ὅτι αἱ προφοραὶ οὐκ ἐπινοεῖται, προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, 3) τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κλινοῖα, τὸ χωρίον, τὴν φεῖον, τὰ ὄρια, τὸ εἶδος καὶ τὴν περίου ἐκείνου τοῦ πρὸς ἐμισθῶσιν κτήματος, 4) τὸν χρόνον τῆς ἐναρξέως καὶ λήξεως τῆς μισθώσεως, 5) τὸν εἰς τὸν ἡμισθῶσιν ἢ ἡμισθῶσιν, ὁρίζομενον δι' εἰσφοράς ἢ ὁλοκληρωμένης ἀποφασίως τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου, 6) τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄσεων τοῦ μισθώματος καὶ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῶν εἰς τὸ εἰσφέρειν Ἐπιμετρητῆ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, 7) τὰς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ἀπαιτουμένας ἀποφασίαις, 8) ὅτι ἢ ἐγκρίσις τῶν προκείμενῶν θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Τοπικοῦ ἢ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, 9) ὅτι ὁ ΟΔΕΠ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἐγκαταστάσιν τοῦ μισθωτοῦ οὐδὲ εὐδύνεται διὰ τὰς τυχόν ὑποσχεθείσας εἰς τὸν κτήματιος δουλείας, 10) ὅτι ὁ μισθωτὴς δὲν δικαιούται εἰς μισθῶσιν τοῦ μισθώματος, διὰ ῥαβδῆν ἐκ νεομερίας ἢ ἄλλης τυχῶσας αἰτίας ἐπερχομένης ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τῆς δημοπρασίας καὶ ἐφαξίης, 11) ὅτι ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ τὴν κατοχὴν τοῦ μισθίου, τὰς ἑλκὸς αὐτοῦ δουλείας, τὰ ὄρια αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τὸ μισθίον ἐν καλῇ καταστάσει προστατέου αὐτοῦ ἀπὸ πάσης καταπατήσεως διὰ προσωπικῶν ἀγαθῶν, αἵνες ἐκχωροῦνται αὐτῷ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως, εὐθηνόμενος ἄλλως εἰς ἀποζημιώσιν, 12) ὅτι ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων καὶ παντὸς ἄλλου τινος φόρου τυχόν ἐπιβαλθῆσομένου, 13) ὅτι ὁ μισθωτὴς δὲν δύ-

ναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοιώσεις εἰς τὸ κτήμα, ἄνευ νομίμου ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου οὐδὲ νὰ μεταβάλλῃ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ, πάσης τυχόν γενομένης παρ' αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως περιεχομένης μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως εἰς τὸν ΟΔΕΠ ὑπὲρ αὐτοῦ οὔσης καὶ πάσης παρὰ τοῦ μισθωτοῦ ἐπιτελευτήσεως βελτιώσεως τοῦ κτήματος, 14) ὅτι τὸν μισθωτὴν βεβαιούται μονομερῶς τὰ κηρύκτια, τὰ τέλη κλπ. ἐν γένει ἔξοδα δημοσιεύσεως, 15) ὅτι ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἐγγυήσις ἐπιτελεῖται μὲν εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας τελευταίους πλειοδόχους τὴν ἐπομένην τῆς δημοπρασίας, συμπηριζέται δὲ εἰς τὴν πρώην δόσιν τοῦ μισθώματος διὰ τὸν ἀναδειχθέντα ὡς τελευταῖον πλειοδόχον μισθωτὴν, συφῶς τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος, καταπίπτει δὲ αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐν περιπτώσει μὴ ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, ἐξ ὑπακιότητος τοῦ τελευταίου πλειοδότου, 16) ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ μισθίον εὐχάται οἰκοδομῆ ἢ ἄποδομησις ἀστικὸν κτήμα, χαρακτηριζόμενον ὡς τοιοῦτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου ἐν τῇ διακηρυξίᾳ τῆς δημοπρασίας, ἐν περιπτώσει πωλήσεως τοῦ μισθίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως, λύεται αὐτὸ αὐτοδικαίως μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς περιούτου καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ἀπώλειαν τοῦ μισθωτοῦ καὶ τέλος 17) ὅτι τῆς συγγραφῆς τῶν λοιπῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων δύνανται νὰ λαβῶσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῶν οἰκίων Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς ἑλλάδος.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν συγγραφὴν ὑποχρεώσεων θέλουσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναγράφεσθαι ἀπορριπτικῶς οἱ κάτωθι ὅροι δὲ ὄσον νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσι καὶ οἵτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ὑπαγοῦνται ἀποδεχθέντες τοὺτους συμβατικῶς.

Α') Ὁ ΟΔΕΠ δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν πραγματικὴν καταστάσιν εἰς τὴν ἐφ' ἧς κείται τὸ μισθίον μὴ ὑποχρεοῦμενος ἐκ τινος λόγου ἢ ἐνεκα θεωρητικῆς ἢ ἄλλης, τυχῶσας αἰτίας τὴν ἐπιστολήν ἢ μισθῶσιν τοῦ μισθώματος ἢ λύσιν τῆς μισθώσεως, ὡς ἐπίσης δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ μισθωτὴς τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, ἐάν οὐκ ἐποιήσῃται χρῆσιν τοῦ μισθίου ἄνευ ὑπακιότητος τοῦ ΟΔΕΠ. Οὐκ ἔστι παρὰ τῆς ἐκ μέρους τοῦ μισθωτοῦ ὄρου τινός τῆς μισθώσεως, ἀεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐιδικῆς συνέσεως, συνελθῆσαι τὴν παρ' αὐτοῦ πληρωμὴν προσηκόντων 500—10,000 δραχμῶν ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου, οὐκ ἔστι ἢ ἀπόφασίς ἀποστέλει ἄλλον οἰκονομικῶς ἐπιτελεστόν.

Β') Ὁ ἐγγυητὴς ἀλληλεγγύως καὶ εἰς δολοκλήρον ἢ ὑπεύθυνος μετὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ διὰ πᾶσιν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων, σταθεῖται τοῦ ἐνεργητήματος τῆς διζήσεως καὶ διαιρέσεως.

Γ') Ἐφ' ὅσον τὸ μισθίον εὐχάται ἀγροικὸν κτήμα καὶ ἢ διάρκειαν τῆς μισθώσεως εἶναι πλέον τοῦ ἔτους, λύεται αὕτη αὐτοδικαίως ἐν περιπτώσει πωλήσεως τοῦ κτήματος, μὴ εὐθηνόμενον τοῦ ΟΔΕΠ εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν τοιαύτην λύσιν τῆς μισθώσεως.

δ) Ἐπιβαλλόμενον παρὰ χριστιανῶν βυζαντινῶν ἢ χριστιανῶν περιόδου ἐντός τῆς ὁποίας ἐγένετο ἢ

πώλησις, ήτοι εις οιαδήποτε χρονολογίαν από 26 Οκτωβρίου έως 23 Απριλίου του άμέσως επόμενου έτους γινή ή πώλησις, ή λύσις τής μισθώσεως, έπέρχεται μόνον τήν 23ην Απριλίου, προκειμένου δέ περί θερινών βοσκών άλλα λιξη ή θερινή περίοδος ήτοι ή λύσις τής μισθώσεως έπέρχεται τήν 26ην Οκτωβρίου, β) προκειμένου περί έλαιωνων ή λύσις τής μισθώσεως αυτών δια τής πωλήσεως έπέρχεται, εάν μόν ή ύφισταμένη μισθωσις έχει γίνει δι' έ, ή δυο έτη, άμα τή λήξει τής χρονικής περιόδου τής διαρκείας μισθώσεως, εάν δέ έχει γίνει δια τέσσαρα έτη, εάν ή πώλησις γινή πρό του Φεβρουαρίου από του όποιου άρχεται τό τρίτον έτος τής μισθώσεως, ή μισθωσις λύεται από του Φεβρουαρίου τούτου' εάν δέ ή πώλησις γινή μετά τον Φεβρουάριον τούτον, ή μισθωσις δέν λύεται δια τής πωλήσεως μέχρι τής λήξεως αυτής, γ) προκειμένου περί άλλων άγροκτημάτων ή λύσις τής μισθώσεως δια τής πωλήσεως έπέρχεται τον Σεπτέμβριον, οστις ύπαρχει εις το από τής πωλήσεως μέχρι συμπληρώσεως ενός έτους χρονικόν διάστημα, ήτοι τον προσηή από τής πωλήσεως Σεπτέμβριον, δ) προκειμένου περί άστικων διατελούντων ύπο τό έν λοχύι ένοικισιασίον, ή βοσκών τελουσών ύπο τας διατάξεις του περί ένοικισιασίον βοσκών νομου, ή λύσις τής μισθώσεως δια πωλήσεως έπέρχεται άμα τή άρσει των ένοικισιασίων τούτων.

Δ') Έφ' όσον τό μισθιον τυγχάνει οικοδομή ή έν γένει άστικόν κτήμα χαρακτηριζόμενον ως τούτουτον παρα του άρμοδιου συμβουλίου εν τή διακηρύξει τής δημοπρασίας ή πωλήσεως του μισθίου καρα του ΟΔΕΠ κατá την διαρκείαν τής μισθώσεως και τήν εφαρμογήν του νόμου 4684 συνεπάγεται την διάλυσιν αυτής μετά τρεί, μηνιας από τής, περι τούτου έγγραφου ειδοποίησεως του μισθωτού, του όρου τούτου αναγραφόμενου έν τε τή διακηρύξει και τή μισθωτηριφ συμβολαίφ.

Έκ τής τοιαύτης διαλύσεως δέν γεννάται ύπερ του μισθωτου δικαιωμα άποζημιώσεως ειμη μόνον δικαιωμα άναληψεως του μη οδουλασμενου μισθώματος εις περιπτώσιν καταβληής τούτου. Λυθείσης, είνω τής μισθώσεως πάν δικαιωμα συσταθεν ύπο του μισθωτου ύπερ τριτου θεωρείται μη ύφιστάμενον άπέναντι του ΟΔΕΠ.

Ε') Οίονοήποτε οικοδομήμα ή έγκατάστασις πάσης φύσεως, γενομένη ύπο του μισθωτου επί του μισθίου είτε κατá την σύμβασιν είτε αυτοπραματίεως, λυθείσης όπωσδηποτε τής μισθώσεως, άνηκει τή ΟΔΕΠ, άνευ άποζημιώσεως τινός του μισθωτου, μη δυναμένου ν' άα εδση μηδέν την οικοδομικήν ύλην.

ΣΤ') Ο μισθωτης ύποχρεούται να διατηρή έν καλή καταστάσει τό μισθιον και τας επ' αυτού τυχόν οικοδομάς, να μη επισφέρη άλλουώσεως άνευ έγγραφου άδειας του άρμοδιου συμβουλίου. Έπίσης ύποχρεούται να διατηρή την κατοχήν του μισθίου και των ύπερ αυτού ουσλειών, άποκρούων πάσαν αυτού καταπάτησιν, έχων πάσας τας άγωγάς του ΟΔΕΠ. Είναι ύπόχρεως ν' άντικαθίστá τá άποξηριανομενα δένδρα δι' εμφυτεύσεως είδρων και να μεριμá οιά την τήρησιν των όρων του κτηματος. Δια πάσαν των

ύποχρεώσεων του τούτων παράβασιν ή άμέλειαν ύποχρεούται εις άποζημιωσιν άπέναντι του ΟΔΕΠ, καθοριζομένην παρα του κεντρικού συμβουλίου δι άποφάσεως του, μετά προηγουμένην γνωμάτευσιν του τοπικού συμβουλίου άποτελοούσαν τίτλον διοικητικώς έκτελεστόν, Ο μισθωτης όφείλει άμα τή λήξει τής μισθώσεως να παριδωσθ το μισθιον άνευ άναβολής άμείωτον κατá τá όρια αυτ' υ και έλευθερον κατοχής ή νομής παρα τριτων, ύποχρεούμνος μετά του έγγητου αυτού δια πάσαν μόν επί πλέον ήμείραν κατοχής ή νομής του κτήματος παρ' αυτού ή τριτων, εις ποινικήν ρήτραν άποζημιώσεως ίσης προς 1)100 του έτησίου μισθώματος, δια κατοχήν δέ ή νομην του αυτού, πλέον τής μιáς έβρομάδος εις ποινικήν ρήτραν άποζημιώσεως ίσης προς το 1)5 του έτησίου μισθώματος άνευ τινός δικαιώματος προσφυγής, εις τá δικαστήρια δια την αίτιαν ταύτην.

Η επί πλέον των δύο έβρομάδων από τής λήξεως τής μισθώσεως άρνησις ή άποφυγή παραδόσεως του μισθίου προκαλεί την άμεσον δια τής διοικητικής άρχής έξωσιν του μισθωτου από του μισθίου.

Ζ') Έπιναληφθείσης κατá τας διατάξεις του κáτωτερω άρθρου 19 τής δημοπρασίας, οικουόται ό ΟΔΕΠ να έγγραφή ύποθήκην επί τής άκινήτου περιουσίας του τελευταίου πλειοδότη ή του μισθωτου και του έγγητου προς άσφαλειαν του επιστευθέντος κατá την άκυρωθείσαν δημοπρασίαν ή του όφειλομένου μισθώματος ή πάσης άλλης εντεύθεν προσερχομένης αξιώσεως αυτού.

Η εκ πταίσματος του μισθωτου άναργηθείσα νέα δημοπρασία ενεργείται εις βάρως και του έγγητου, άμφοτέρων έεχομένων άλληλεγγυως και εις δλόκληρον δια την έπι έλαττον διαφυράν του νέου μισθώματος από του τής προτερας δημοπρασίας.

Άρθρον 6.

Α') Η δημοπρασία διενύνηται παρα των οικειων διενύνητων τής Έθνικής Τραπέζης ή των όριζομένων άναπηρωσίων των, αί προσφοραι των πλειοοστών διακηρύσσονται παρα του κηρυκός μεγαλυφώνως και αναγράφονται έν τοις πρακτικίς κατá σειράν, ώ, έκφωνούνται, μετά του διοματεπωύμου του πλειοδότη.

Β') Πάσα προσφορά είνε ύποχρεωτική δια τον πλειοοστέην ή δέ ύποχρέοις αυή μεταββαζομένη άλληλοδιαοχως από του πρώτου εις τους άκολουθους, επιρριμνει όριστικώς τον τελευταίον πλειοοστέην.

Η προσφορά άποτελεί άποδειξιν του ότι ό πλειοδότης έλαβε γνώσιν τής συγγραφής των όρων και συμφωνίων τής μισθώσεως και ότι αποδέχεται ταύτα.

Άρθρον 7.

Α') Προς συμμετοχήν εις την δημοπρασίαν εισί δεκτοι, 1) οι προσαγοντες γραμμασιον παρακαταθήκη χρηματικού ποσού ίσου προς τό έν δέκατον (1)10 του παρα του άρμοδιου συμβουλίου τεθέντος ελαχίστου όρου προσφοράς, ή ποσος έν του καταστήματος τής Έθνικής Τραπέζης όπερ οιεξάγει την δημοπρασίαν παρα καταθέσεως παρ' αυ' ή χρηματικού ποσού, του ώς άνω, ή έγγητικήν επιστολήν τραπεζης άνηκούσης εις την Ένωσιν Τραπεζών, ή από-

δεινὴ ἰδίας, περὶ καταθέσεως παρ' αὐτῇ χρεωγράφου τοῦ Κοπίου, ἐπιλογισμένης ἢ αξίας τούτων μετὰ τὴν τρέχουσαν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ χρηματιστηρίου.

Β') Ἐπιτρέπεται καὶ δια πληρεξουσίου συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν τοῦ κλειδοδοτούντος πληρεξουσίου ὀφειλοντος, να δηλώσῃ ὁμοῦ μετὰ τῆς προσφορᾶς του ὅτι πλειοδοτεῖ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, να προσαγάγῃ δὲ συγχρόνως καὶ τὸ πρὸς τοῦτο μόνιμον πληρεξουσίου. Ἐν περιπτώσει παραλήψεως, τούτων θεωρεῖται αὐτὸς ὁ μισθωτῆς.

Γ') Ὡνα γίνῃ δεκτὴ ἡ προσφορὰ δέον να συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐγγυησεως ὀξυχορδου ἐγγυητοῦ, να ἢ ἀνωτέρα κατὰ 5 ο)ο τοῦ ἐλαχίστου ὄρου τῆς προσφορᾶς, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐκάστοτε ἀποτελεσματος αὐτῆς. Ἐάν ἡ προσφορὰ, ἀρχικῆ, ἢ μεταγενεστέρως, ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμᾶς ἀνωτέρα θεωρεῖται ἢ ὑπερβαίνουσα τὸ πῶσον τοῦτο κατὰ 3 ο)ο.

#### Ἄρθρον 8.

Α') Περαιτωθείσης τῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τῶν ἐνεργούντων ταύτην καὶ παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του, ἐάν δὲ τις τούτων εἶναι ἀγράμματος ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων προσυπογραφομένων.

Δὲν ἀπαιτεῖται ὑπογραφή τοῦ πλειοδότου καὶ ἐγγυητοῦ εἰταν ἡ προσφορὰ αὐτῶν εἶναι ἐγγυητος.

Β') Ἐν ἀρνήσει τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ ἐγγυητοῦ να ὑπογράψωσι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ὁ διευθύνων ταύτην καλεῖ τούτους ἀθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, διὰ τῶν ἀστυ-ορκικῶν ἀρχῶν ἢ κατ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποφασίζας, ὡπως συμμορφωθῶσι πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος των.

Γ') Παραθούσης δὲ ἀπράτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐνεργεῖται οἰκοθεν εἰς βάρος αὐτῶν ἀναπλειστηριασμός.

Δ') Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τὰ πρακτικὰ μετ' ὄλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἀποστέλλονται εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον, ὅπου ἂν μὲν εἶναι ἀρμόδιον πρὸς ἐγκρίσιν αὐτῶν, συνφῶς τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ νόμου 4684, ἐγκρίνει ἢ οὐ ταῦτα ἢ ἀποστέλλει ἐν καιρῷ τὸν φάκελλον πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ὑποβολῆς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ἐκθετεῖ πάντοτε τὴν ἠμολογημένην αὐτοῦ γνώμην.

#### Ἄρθρον 9.

Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται :

Α') Οἰκοθεν, παρὰ τῆς ἐνεργησάσης τὴν δημοπρασίαν ταύτην Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

1) Ὄταν δὲν παρουσιασθῇ κατ' αὐτὴν πλειοδότης.

2) Ὄταν ματαιωθῇ αὕτη λόγῳ ἀπουσίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας, κατ' ἃ ἐν ἄρθρῳ 2 ἑδάφιον Α' παράγραφος 2 τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

3) Ἐξ ὑκαιριότητος τοῦ ἀναδειχθέντος τελευταίου πλειοδότου, κατ' ἃς περιπτώσεις τὸ ἄρθρον 19 παρὰ-γραφος Α' τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

Β') Ἀποφάσει τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

1) Ὄταν κρήνη ταύτην ἀκαιριεῖται ἢ λόγῳ τοῦ ἀσυμφοροῦ τοῦ ἀποτελεσματος, ἢ λόγῳ παραβάσεως τῶν ἐν ταῖς προηγούμενοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων ὑφαισθῶν τύπων.

2) Ἐξ ὑκαιριότητος τοῦ μισθωτοῦ, κατ' ἃς περιπτώσεις τὸ ἄρθρον 10 ἑδάφιον Β' τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται, καὶ

3) Ὄταν δοθῇ εἰς εἰς τὸ Κεντρικὸν εἴτε εἰς τὸ οἰκτεῖον τοπικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαλαμβάνόμενα, μείζων προσφορὰ ὡς καθορίζεται αὕτη ἐν ἄρθρῳ 7 ἑδάφιον Γ' τοῦ παρόντος. Ἡ προσφορὰ αὕτη, ἂ, μὲν τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθέν ἀνώτερον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμ. 30.000 θὰ ὑπερβαλλῆται μόνον εἰς τὸ οἰκτεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον ἀσχετῶς προσφερομένου νεου ποσοῦ, ἂ, δὲ τὸ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθέν ἀνώτερον μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς δραχμ. 30.000 θὰ ὑπερβαλλῆται αὕτη, εἴτε εἰς τὸ οἰκτεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον εἴτε εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον.

Ἡ προσφορὰ αὕτη διὰ να ληφθῇ ὑπ' ὄψιν δέον να ἢ ἐγγυητος, να περιεχῇ ὀλογραφῶς καὶ ἀριθμητικῶς τὸ ἐπι πλεόν προσφερομένον πῶσον καὶ τὸ σύνολον τῆς προσφορᾶς, να δοθῇ δὲ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας, ὁπότε τὸ ἀρμόδιον Συμβούλιον ἀποφασίζεῖ περὶ ἐπαναληψεως ἢ μὴ τῆς δημοπρασίας.

#### Ἄρθρον 10.

Α') Ἡ ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία κηρύσσεται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὄρους τῆς πρώτης διακηρύξεως, ἐνεργεῖται δὲ μετὰ 5 τοτλάχιστον ἡμέρας ἀπ' ἧς ἡ διακηρυξὶς τοιχοκολληθῇ μόνον εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κατιστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπου διεξάγει τὴν δημοπρασίαν, ὑπολογισμένης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλησεως, διεξαγομένη κατὰ τὰ λοιπα μετὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Β') Ἡ διακηρυξὶς πρὸς ἐπαναληψίν τῆς δημοπρασίας ἐκδίδεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν :

1) τῆς ἀγῶνου ἢ ματαιωθείσης δημοπρασίας, κατ' ἃ ἐν ἄρθρῳ 9 ἑδάφ. Α' παρὰγρ. 1—2 τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

2) τῆς ἡμέρας, κατ' ἣν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἤθελε κηρυχθῆ ἑκαπτος, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 ἑδαφ. Α' παρ. 2 τοῦ παρόντος.

3) τῆς λήψεως παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Τοπικοῦ ἢ Κεντρικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐπαναληψεως τῆς δημοπρασίας ἢ λόγῳ ἀσυμφοροῦ ἢ παραίτησις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 ἑδαφ. Β' παρ. 1 τοῦ παρόντος, ἢ λόγῳ ἐκπτώσεως τοῦ μισθωτοῦ, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἑδαφίου, ἢ λόγῳ ὑποβολῆς ἀνωτέρας προσφορᾶς συμφώνως τῇ παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἑδαφίου.

#### Ἄρθρον 11.

Α') Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν μισθώσεως ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 16 καὶ 17 τοῦ νόμου

4684 έντος είκοσιν ήμερών από της λήψεως των πρακτικών έν τή ύπηρεσίᾳ του άρμοδίου συμβουλίου βεβαιουμένης έκ του οικείου πρωτοκόλλου.

Β') Η επί των πρακτικών απόφασις του άρμοδίου συμβουλίου κοινοποιείται εις την Έθνικήν Τραπέζαν τό ταχύτερον από της λήψεως της σχετικής αποφάσεως.

Γ') Μετά τρεῖς τουλάχιστον δημοκρασίας, εάν συντρέχουσιν άποχρώντες κατά την κρίσιν του άρμοδίου συμβουλίου λόγοι, να διαταχθῆ τελειωτική δημοκρασία, της οποίας τό άποτέλεσμα θεωρείται πλέον όριστικόν, όσάκις δέν πρόκειται περι μισθώσεως δικαιώματος συλλογής έλαιοκάραπου, ή τρίτη δημοκρασία είναι τελειωτικῶς ύποχρεωτική.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ήν και μετά την ένέργειαν και δευτέρας έπαναληπτικής δημοκρασίας δέν παρουσιασθῆ πλειοδότης ή δέν έπετυχθῆ ικανοποιητικόν μίσθωμα, τό οικεῖον Συμβούλιον δύναται να έγκρίνη την δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας μονοετή μισθωσιν επί καθωρισθησομένου κατά την κρίσιν αυτού μισθώματι συμφώνως τῷ άρθρῳ 17 του νόμου 4684.

Άρθρον 12.

Α') Η έγκρισις των πρακτικών κοινοποιείται παρά της έθνικής τραπέζης έγγραφως και επί άποδείξει εις τόν τελευταῖον πλειοδότην.

Β') Πρὸς τόν σκοπόν τουτόν, οὔτος ύποχρεούται ὅπως αὐτοπροσώπως ή διά πληρεξουσίου και την είκοστήν πέμπτην ήμεραν από της διενεργείας της δημοκρασίας, μή ύπολογιζομένης της τελειώσεως ταύτης ήμέρας εις τό 25ήμερον, εμφανισθῆ εις τό διεξαγαγόν την δημοκρασίαν κατάστημα της Έθνικής Τραπέζης και κατά τὰς εργασίμους ὥρας της Τραπέζης, πρὸς λήψην της κοινοποιήσεως τῆς αποφάσεως του άρμοδίου Συμβουλίου, εἴτε αὐτή έγκρίνει την δημοκρασίαν, εἴτε διατάσσει την έκανάλησιν αὐτῆς.

Γ') Εἰς την περίπτωση καθ' ήν δ. οἰονδήποτε λόγον, δέν θά ήτο δυνατή ή κοινοποίησις παρά της Έθνικής Τραπέζης; της ὡς άνω αποφάσεως εις τόν εμφανισθέντα οὔτω τελευταῖον πλειοδότην, ή Έθνική Τραπέζα ύποχρεούται ὅπως προσδιορίσῃ εις αὐτόν έτέραν τακτικήν ήμεραν, οὐχι άνωτέραν των τριάκοντα πέντε ήμερών από της δημοκρασίας, ὅπως εμφανισθῆ έκ νέου πρὸς κοινοποίησιν της κατά τό προηγούμενον εδάφιον αποφάσεως.

Δ') Έν άδυναμίᾳ δέ της Έθνικής Τραπέζης, δι' οἰονδήποτε λόγον πρὸς κοινοποίησιν κατά την ταχθεῖσαν ήμεραν της σχετικής αποφάσεως, προσδιορίζεται πρὸς τόν αὐτόν σκοπόν, νέα τακτική ήμερα, τελειωτική πλέον οὐχι άνωτέρα δέ των 45 ήμερών από της ήμέρας της δημοκρασίας.

Ε') Έάν ή ήμερα της κατά τὰς άνωτέρω περιπτώσεις πρὸς εμφάνισιν ύποχρέωσως του τελευταίου πλειοδότη συμπίσῃ Κυριακή ή άλλη έξαιρέσιμος ήμερα, αναβάλλεται αὕτη διά την έπιοῦσαν.

Σ') Περὶ της μή εμφανίσεως του τελευταίου συντάσσεται εις οἰονδήποτε των άνω προθεσμιῶν συντάσσεται τό εσπερικό της ήμέρας, καθ' ήν λήγει ή προθεσμία, πρακτικόν καταχωρούμενον έν τῷ β.βλῖφ ύπογραφόμενον ὑπό του αντιπροσώπου της Τραπέζης

και δύο μαρτύρων. Διά του πρακτικού τουτόν κηρύσσεται αὐτοδικαίως έκπτωτος ὁ τελευταῖος πλειοδότης και ή κρατηθεῖσα έγγύησις καταπίπτει ὑπέρ του Ο.Α.Ε.Π. άνευ άλλης διατυπώσεως.

Ζ') Ένστασις κατά του τελευταίου τουτόν πρακτικού γίνεται δεκτή μόνον ἐφ' ὅσον έγένετο έγγραφως διαμαρτυρία την αὐτήν ήμεραν της λήψεως της προθεσμίας και έκοινοποιήθη τῇ Τραπέζῃ νομίμως.

Άρθρον 13.

Α') Εἰς περίπτωσιν έπαναλήψεως της δημοκρασίας εις βάρος του τελευταίου πλειοδότη ή του μισθωτοῦ ή ένκρισις άδιαφόρως ποσοῦ, άνήκει εις τό Τοπικόν Συμβούλιον, ὅπερ και όρίζει ὡς εἰλαχιστον ὄριον κατ' ὄρχας, τό ἐπ' ὀνόματι του οὔ εις βάρος διενεργείται ή δημοκρασία, κατακυρωθὲν ποσοδν, μειούμενον κατά τό ποσοστόν του άρθρου 7 εδάφ. Γ' του παρόντος μέχρις οὔ έπιτυχθῆ προσφορά.

Β') Αἱ δημοκρασίαι αὐται έπαναλαμβάνονται μόνον, όταν δίδονται έγγραφοι προσφοραί πρὸς τό Τοπικόν Συμβούλιον. Κατά τὰ λοιπὰ εφαρμόζονται τὰ άνωτέρω.

Άρθρον 14.

Έντος τριῶν ήμερών από της κατά τ' άνωτέρω κοινοποιήσεως της έγκρίσεως της δημοκρασίας εις τόν τελευταῖον πλειοδότην, ὀφείλει οὔτος, πρὸς άσφάλειαν του μισθώματος, να χορηγήσῃ εις τό διενεργήσαν την δημοκρασίαν κατάστημα της Έθνικής Τραπέζης, χρηματικήν έγγύησιν άνερχομένην εις τό 1)6 τουλάχιστον του ὅλου μισθώματος, ή διά τό αὐτό ποσόν έγγηγητικήν επιστολήν Τραπέζης άνηκούσης εις την Ένωσιν Τραπεζῶν, ή χορογράφα του Κράτους κατά την έν τῷ χρηματιστηρίῳ τιμήν αὐτών, αξίας ἴσης πρὸς τό 1)5 του ὅλου μισθώματος.

Άρθρον 15.

Καταθεσίσης της έγγυήσεως συντάσσεται ένώπιον Συμβουλευογράφου, παραγγελία της Έθνικής Τραπέζης, έντος ήμερών από τούτης, τό μισθωτήμον συμβόλαιον. ὅπερ θά ύπονορήσῃ έν μὲν τῇ περιφερείᾳ του Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὁ προϊστάμενος του παρά τῇ Έθνικῇ Τραπέζῃ Τμήματος Διαχειρίσεως Μναστηριακής περιουσίας, ή ὑπό τουτόν ὀριζόμενος αναπληρωτής. έν δέ τῇ τοιαύτῃ των τοπικῶν Συμβουλίων ὁ Διευθυντής του οικείου Ὑποκαταστήματος της Έθνικής Τραπέζης, ή ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος αναπληρωτής, των τελῶν και λοιπῶν έν γενεῖ εἰσῶδων, ὡς και δύο αντιγράφων του μισθωτηρίου συμβολαίου βρουνοντων μονομερῶς την μισθωτήν. Μετά την σύνταξιν του συμβολαίου ὁ μισθωτής λαμβάνει την κατοχήν του μισθίου.

Άρθρον 16.

Ο χρόνος της πληρωμῆς του μισθώματος όρίζεται έν τῇ διακηρύξει της δημοκρασίας και τῷ συμβολαίῳ, άλλ' οὐδέποτε τό ὅλικόν μίσθωμα δύναται να κατατηθῆ εις πλείονας των τριῶν δόσεων. Εἰς την πρώτην δόσιν πάντοτε προκαταβιλλομένην, συυπολογίζεται και ή κατά την διενεργειαν της δημοκρασίας δοθεῖσα πρὸς συμμετοχήν έγγύησις

Άρθρον 17.

Υπεκμισθῶσις επιτρέπεται μόνον τῇ έγγράφῳ

ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου. Σιωπηρὰ ἀναιμ-  
σθωσις δὲν χωρεῖ.

Ἄρθρον 18.

Ἐξοφληθέντος ὀλογοῦτος τοῦ μισθώματος καὶ  
ἐκτελεσθεισῶν πασῶν τῶν ἐκ τῆς Συναλλαγῆς ὑπο-  
χρεώσεων τοῦ μισθωτοῦ διατάσσεται κατόπιν ἐκ-  
θέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμο-  
δίου Συμβουλίου, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐγγυήσεως ἢ ἐγ-  
γητικῆς ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 19.

Α) Ἡ δημοκρασία ἀκαντιοῦνται εἰς βέβαιον  
τοῦ τελευταίου κλεισθότου, 1) ἔάν μετὰ τὸ πέρας  
τῆς δημοκρατίας ἐρηθῆ ἢ ὑπερβῆ τὸ ὅτι ἢ  
ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ τὸ πρακτικὸν καὶ ἐκτελεσθῆ  
δὲ καὶ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 8 ἔδωκε. Β) ὀλογοῦτος  
24 τοῦ προθεσμίου, 2) ἔάν δὲν ἐμφανισθῆ εἰς τὸ  
διεξαγωγὴν τῆν δημοκρασίαν Κατάστημα τῆς Ἐθνι-  
κῆς Τραπεζῆς, πρὸς κοινοποίησιν αὐτῶ τῆς ἐγκρί-  
σεως τῆς δημοκρατίας, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ  
ἀρθρου 12 τοῦ παρόντος, 3) ἔάν δὲν γορηγήσῃ τὴν  
ἐγγυήσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 14. 4)  
ἔάν δὲν προσέλθῃ πρὸς ὑπονοσηρὸν τοῦ συμβ-  
λαίου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 15 καὶ 5) ἔάν πρὸ  
τῆς συντάξεως τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου δὲν προ-  
συνήγῃ πνευματικῶν τοῦ μισθίου ὑπὲρ τοῦ  
Ο. Δ. Ε. Π., ὡς ὀρίζεται τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος.

Β) Δύναται νὰ διαλυθῆ ἡ μίσθωσις καὶ νὰ ἐπα-  
ναληθῆ ἡ δημοκρασία εἰς βέβαιον τοῦ μισθωτοῦ, διὰ  
τὸ ὑπερβαίνειν χρονικὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως,  
κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου, ἐν ἣ  
καθορίζεται καὶ τὸ ὀνομαζόμενον εἰσέτι μίσθωμα εἰς  
τὰς ἐκτελεστέας περιπτώσεις.

1) Ἀνὰ καθυστέρησιν καὶ μᾶς τῶν ὀλογοῦτων τοῦ  
μισθώματος.

2) Ἐνεὰν παραβίασεως μᾶς τῶν ὑποχρεώσεων  
τῶν ἐν τῷ ἔδαφῳ Σ' τοῦ ἀρθρου 5 ἀναφερομένων  
καὶ

3) ἔάν δὲν διατηρηθῆ κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν  
τῆς μισθώσεως ἡ ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρὸς τὸ  
μισθίου ὑπὲρ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π., ὡς ὀρίζεται τὸ  
ἀρθρον 20 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ μισθώσεως οἰκοδομημάτων ἐν συνικαιουῦ  
ἔσω τῶν 5 χιλιάδων κατοίκων, ὁ τελευταῖος κλεισ-  
θότος ὁ ὅτι τοῦ ἵνα πρὸς τῆς συντάξεως τοῦ μισ-  
θωτοῦ συμβολαίου προσαγάγῃ σὺ βόλαιον ἀσφα-  
λείας τοῦ μισθίου κατὰ τοῦ πυρὸς ὑπὲρ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.,  
πρὸς Ἄσφαλιστικῆ Ἐταιρίας ἀνεπιχειρημένη πρὸς  
τοῦ τελευταίου τοῦ ὅτι, ὁ δὲ μισθωτὴς νὰ διατηρῆ  
ἡσυχασμένον τὸ μίσθιον κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν  
τῆς μισθώσεως, ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται, προσάγων  
εἰς σχετικὸν πνευματικῶν τρεῖς ἡμέρας πρὸς  
τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 21.

Α) Διὰ πάσης τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος δι-  
νεγομένου δημοκρατίας, ἀρχικὰ ἢ ἐπιναληπτικῶς  
δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβου-  
λίου ἐν ἐκείνῃ προκηρῆσαι νὰ περιλαμβάνονται δη-  
μοκρασίαι πλείονες τῆς μᾶς.

Β) Οἱ ἰδιώται παρατυπία κατὰ τὴν δημοκρασίαν,  
αὐτὸν γεν. ἢ ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ ἢ κλεισθότου δι-  
κόπια.

Γ) Δημοσίαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ὑπάλληλοι,  
ἢ ἐπιχρῆται ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ  
παρόντος ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων, διώκον-  
ται καὶ τιμωροῦνται πειθαγωγικῶς κατὰ τοὺς οἰκείους  
ἀντικῶν νόμους αἰτήσε: τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου  
Ο. Δ. Ε. Π.

Ἄρθρον 22.

Α) Προκειμένου πρὸς μισθώσεως δασῶν, πλὴν  
τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῶν ἐν συγγραφῇ τῶν ὑπο-  
χρεώσεων ἀναφερομένων ὄσων, λογίζονται ὑπονοού-  
μενοι καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν  
Μικτικῶν δασῶν ὀρίζονται.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν μίσθωσιν ὀρυκτῶν  
ἢ μεταλλίων ἀνεκόντων τῷ Ο. Δ. Ε. Π.

Ἄρθρον 23.

Ἐπὶ εὐτελῶν γεωργικῶν κτημάτων κειμένων μα-  
κρῶν τῆς εἴσεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ὧν τὸ  
ἐτήσιον μίσθωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς 2.000  
δραχ. δύναται μετὰ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρμο-  
δίου Συμβουλίου, νὰ διεξευθῆ ἡ δημοκρασία ἐνώ-  
πιον ἀντιπροσώπου ἀποτελομένης ἐκ τοῦ Προέδρου  
τῆς Κοινοτήτος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεί-  
ται τὸ κτήμα, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθιαρχοῦ καὶ τοῦ  
Ἡγουμένου τῆς οἰκείας Μονῆς ἢ τοῦ μὴ ὑπάρ-  
χοντος ἢ κωλυομένου ἐτέρου ἀντιπροσώπου τῆς Μο-  
νῆς ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ  
τὴν ἐπιμέλειαν συνοπτικῆν διοικήσιν.

Ὁ οἰκείος Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος, κατόπιν τοῦ  
σχετικῶν ἐγγράφου τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ  
ἐνεργείας δημοκρατίας ἐπιμελεῖται τῆς δημοτικῆς  
τῆς διακηρύξεως διὰ τοῖς κοινωτικῶν εἰς τὸ Κοινοτι-  
κὸν Κατάστημα 10 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνε-  
ργείας τῆς δημοκρατίας καὶ ἀναγώσεως ταύτης ἐπ'  
ἐκκλησίαις, ἀποστελλομένης πρὸς τοῦτο ἐγκρίσεως  
τῆς διακηρύξεως εἰς τὸν οἰκείον ἐφημέριον.

Ἡ δημοκρασία θὰ διενεργῆται ἡμέραν Κριακὴν  
10—12 π. μ. τοσοῦτων πρᾶκτικῶν ὑπὸ τοῦ γραμ-  
ματέως τῆς Κοινοτήτος διὰ προφορικῶν διανουμισμῶν,  
ἐκφωνομένων τῶν προσφωρῶν ὑπὸ κήρυκος. Ἄμα  
μετὰ τῆς ἀποδοξῆσεως τὸ σχετικὸν πρακτικὸν  
μετὰ τῆς ἀποδοξῆσεως τῆς διακηρύξεως τῆς διακηρύξεως  
καὶ τῆς ταύτης τοῦ ἐφημερίου θὰ διαβιβάζεται  
πρὸς τοῦ Ἡγουμένου ἢ ἀντιπροσώπου τῆς οἰκείας  
Μονῆς εἰς τὸ οἰκείον Τοπικὸν Συμβούλιον πρὸ ἐγ-  
κρίσεως.

Ἐξαιρητικῶς διὰ τὰ εὐτελῆ γεωργικὰ κτήματα, ὧν  
τὸ ἐτήσιον σύνθηδες μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς  
δραχμὰς 2000 τὰ κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς  
Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ  
Κεντρικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῆ δημοκρασία μι-  
σθώσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Μοναστηρια-  
κοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος ἢ κω-  
λυομένου, ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρ-  
χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ο. Δ.  
Ε. Π., ὀριζομένου ὑπὸ τοῦτο, ἐνεργουμένων πρᾶκ-  
τικῶν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφῳ διατυπώσεων.

Ἄρθρον 24.

Ἐκποίησης γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Προκειμένου περὶ ἐκποίησης γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων δασκίς ἢ πιθανὴ ἀξία τούτων ἀνέροχεται εἰς δραχμὰς τοῦλάχιστον 3 000 θὰ ἐνεργεῖται τακτικὴ δημοπρασία κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζώμενα περὶ μισθώσεως τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων, δασκίς δὲ ἡ ἀξία τούτων εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν 3 000 δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου νὰ ἐνεργεθῇ πρόχειρος δημοπρασία ἐνώπιον ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀντιπροσώπου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τοιοῦτου τῆς Μονῆς ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, καθορίζοντος καὶ τὸ ποσὸν τῆς καταβληθησομένης ἐγγυοδοσίας πρὸς συμμετοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸν πρόχειρον διαγωνισμόν. Τὰ πρακτικὰ τῆς προχείρου δημοπρασίας ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἀρμοδίον Συμβούλιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθειεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1931

Ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Π. Βυρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Παπᾶς, Δ. Ἰακωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Α. Παπαδάτος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδᾶς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς  
Γ. Παπανδρέου

ΑΥΘΕΝΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ  
ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῳ ΘΕΟΛΟΓΙΑΙ\*  
Β'.

Ὡς ἤδη ἐλέγχθη, τὸ πρόβλημα τῆς σχέσεως αὐθεντίας καὶ ἐλευθερίας ἐν τῇ ὀρθ. θεολογίᾳ εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς σχέσεως ἀμφοτέρων τού-

\* Ν. Δαμαλά περὶ ἀρχῶν (1865). Ζ. Ρώση Δογματικὴ (1903) σελ. 56 ἐξ. Ἱ. Μετολωρᾶ Εἰσαγωγή εἰς τὴν πρακτικὴν θεολογίαν (1911) σελ. 17—18. Χ. Ἀνδρουτσου Δογματικὴ (1907) σελ. 9 ἐξ. καὶ Συμβολικὴ? σελ. 409 ἐξ. Δ. Μπαλάνου Εἶναι ἡ θεολογία ἐπιστήμη; (1902) St. Zankow Das orthodoxe Christentum (1928) σελ. 37 ἐξ. Ν. Berdjajew Die Krisis des Protestantismus und die russische Orthohoxie ἐν Orient und Occident (1929) σελ. 11—21), S. Bulgakoff, Das Selbstbewusstsein der Kirche (αὐτόθι 1930 σελ. 1—22).

των τῶν ἐννοιῶν ἐν τῇ ὀρθ. ἐκκλησίᾳ μεθ' ἧς τυγχάνει ἀναποσπάστως συνδεδεμένη ἡ ὀρθόδοξος θεολογία. Ἡ ἐκκλησία δ' αὕτη συνεχίζουσα καὶ ἐν τῇ ὀυθμίσει τῆς σχέσεως μεταξὺ αὐθεντίας καὶ ἐλευθερίας τὰς φιλελευθέρους παραδόσεις τῆς παλαιᾶς, τῆς ἀδικαιρέτου, τῆς ἀληθινῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν οὐτῶ πρώτων αἰώνων, βαδίζει καὶ ἐνταῦθα τὴν μέσην μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν ἀκροτήτων ὁδόν, καθ' ὅσον ἀποφεύγει σφοδρῶνως τὸν τε δεσποτισμὸν καὶ τὴν ἀναρχίαν. Πόσας καὶ ποίας ἐλευθερίας ἀπέλαυον ἐν τῇ παλαιᾷ ἐκκλησίᾳ τὰ λόγια μέλη αὐτῆς ἐν τῇ ἐξερουνήσει τῶν θεολογικῶν ζητημάτων, ἐκφορᾶει ἄριστα ποδὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ γνωστὸν κλασσικὸν χωρίον Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἐν τῷ Α' θεολογικῷ αὐτοῦ (κρφ. α') «φιλοσοφῆ μοι περὶ κόσμου ἢ κόσμων, περὶ ὕλης, περὶ ψυχῆς, περὶ λογικῶν φύσεων... περὶ ἀναστάσεως, κρίσεως, ἀνταποδόσεως, Χριστοῦ παθημάτων, ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὸ ἐπιτηγᾶν οὐκ ἀνοηστον καὶ τὸ διαμαρτάνειν ἀκίνδυνον». Ἐξ ἄλλου δ' ὅμως δασκίς λόγιός τις ὑπερέβρινε τὰ εἶς αἰσθητικῶς εἶτε νοητικῶς ἐσαναμμένα, καθίστατο αἰσθητὴ ἢ αὐθεντία τῆς ἐκκλησίας ἀποδοκιμαζούσης πᾶσαν κακοδοξίαν καὶ καθόλου παρεκτροπήν. Ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ συνεχιζούσῃ κατ' εὐθεσίαν τὴν μίαν ἀίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς, ὡς περὶ καὶ τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας, τὸ σῆνθημα καὶ τὸ οὐσ ὡς ἐς γνώρισμα ἐκφορᾶται ἐν ταῖς λέξεσιν «αὐθεντία μετ' ἐλευθερίας», ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς εἰς τὴν ἱεράν ἐξέτασιν καὶ τὰς ἄλλας κατασχόσεις τοῦ ἱεροκρατικοῦ δεσποτισμοῦ ἐγνώρισεν, εἰς τὴν προεστασιατικὴν ἀναρχίαν ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς πίστεως ἀνέχεται.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, ὡς δι' ἄφωτότητα νήσιον καὶ ἀκέραιον τὸ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ μεταδοθέν εἰς αὐτὴν κήρυγμα καὶ ὡς ἐοικημένον καὶ ἐκφορᾶται ἀλαθῆτως τὸ κήρυγμα τοῦτο διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ διαμένοντος θεοῦ πνεύματος, ἔχει αὐθεντικὸν κύρος εἰς πᾶν γνήσιον μέλος αὐτῆς, ἄρα καὶ εἰς τὸν θεολόγον. Ἐξ ἄλλου δ' ὅμως ἡ ἐκκλησία αὕτη, ἀποφεύγουσα τὰ ἄκρα, διαγράφει μὲν καὶ περιφρουρεῖ διὰ τοῦ αὐθεντικοῦ κύρους αὐτῆς τὰ ὅρια τῶν ἐκ θ. ἀποκαλύψεως ἀληθειῶν, τὴν δὲ ἐπιστημονικὴν τούτων ἀνάπτυξιν, συστηματοποίησιν καὶ δικαίωσιν, ὡς καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν μέσων τῆς συστηματικότητος καὶ μεθοδικότητος μεταδόσεως καὶ ἐμπεδώσεως αὐτῶν ἐπαφῆναι εἰς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην, ἧτις, διάκονος καὶ οὐχὶ δούλη αὐτῆς οὖσα, κινεῖται ἀδέσμευτος ἐντὸς εὐρυτάτων ὀρί-

ων. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀρθόδοξος θεολογικὴ ἐπιστήμη ἀπολαύει μὲν ἐλευθερίας ἰκανῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἠπιστημονικοῦ αὐτῆς χαρακτήρος, τῆς ἐλευθερίας ὅμως μὴ οὕτως ἀχαλινώτου ἐνταῦθα, κινεῖται δ' αὕτη ἐντὸς ὁρίων τινῶν ἅτινα διαγράφει τὸ μὲν ἡ φύσις τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς, δηλ. τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς θρησκείας ἐξ ἀποκαλύψεως διαφυλασσομένης καὶ ἐρημηευομένης ἐγκύρως ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ, τὸ δὲ ἡ φύσις τῆς θεολογίας αὐτῆς, ὡς ἐπιστήμης ἐχούσης τὰ ἑαυτῆς ὅρια, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπιστήμη, ὅρια συναφῆ πρὸς τὸ πεπερασμένον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Τὰ ὅρια ταῦτα δὲν εὐρίσκονται πῶς ἐπανορθωθῶς διαγεννοαμμένα οὕτως δύνανται προχέροντες νὰ διαγραφῶσιν ἐν πάσῃ λεπτομέρειᾳ. Ὁ κριτικισμὸς τῶν ὁρίων τούτων εἶναι ἔργον τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως, ἣτις δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πόρῳ ἀπέχει παρ' ἡμῖν τῆς σχετικῆς προόδου, ἣτις ἔχει γίνει ἐν τῇ παπικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὁμοσπονδῇ ὀρθοδόξῳ θεολογίᾳ<sup>1</sup>.

Παραδείγματα τινὰ δύνανται νὰ διασαφήσωσι τὴν ἔννοιαν τῶν ὁρίων τούτων. Οὕτω π. χ. δὲν δύνανται νὰ ἰσχυρισθῇ ὁ ὀρθόδοξος θεολόγος, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς καὶ ὁ λουθηρισμὸς δὲν εἶναι θρησκείαι ἐξ ἀποκαλύψεως, ἀλλ' εἶναι προϊόντα θρησκευτικῆς καὶ πνευματικῆς καθόλου ἐξελίξεως ἢ ὅτι αἱ ἐν τῇ Γραφῇ περιεχόμεναι θεῖαι ἀποκαλύψεις ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλας ἢ ὅτι αἱ ἐν τῇ Γραφῇ θεῖαι ἀποκαλύψεις καὶ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, μεθ' ὧν συνυφαίνονται αὐταὶ εἶναι ἕστω καὶ ἐν μέρει ἀνάξια πίστεως καὶ ἄνευ κύρους ἢ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἡ ἀπόλυτος θρησκεία ἢ ὅτι οἱ δογματικοὶ ὅροι τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλους ἢ ὅτι διὰ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐνοθεύθη ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ τὸ εὐαγγέλιον ἢ ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἠλλοίωσε τὸ εὐαγγέλιον ἢ ὅτι τὰ θαύματα καὶ αἱ προφητεῖαι, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῇ Γραφῇ, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα ἢ ὅτι ἡ ἰσραηλιτικὴ θρησκεία ἦτο κατ' ἀρχὰς πολυθεϊστικὴ καὶ βαθμηδὸν ἐξελιχθῆ ἐς μονοθεϊστικὴν ἢ ὅτι αἱ περὶ τῶν πατριαρχῶν διηγήσεις τῆς Γενέσεως ἀποτελοῦσι τὴν μυθολογίαν τοῦ Ἰσραήλ κ.τ.τ.

1 Πρὸ παντός εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ παρ' ἡμῖν εὐθέως τὸ βασικώτατον ὅσον καὶ ἀκαθῶδες τῆς θεοπνευστίας πρόβλημα, περὶ ὃ ἐλπίζομεν ὅτι θελομεν εἰδικῶς ἐν προσεχῇ μέλλοντι ἀσχοληθῆ, διότι νομίζομεν ὅτι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι παρ' ἡμῖν σοβαρὰ βιβλικὰ σπουδαῖα ἄξια τοῦ ὀρθοδόξου ὀνόματος, ὅταν ὁ περὶ τὴν Βίβλον ἀσχολούμενος δὲν ἔχει σαφῆ ἰδέαν τῆς ὀρθοδόξου περὶ θεοπνευστίας ἀντιλήψεως.

Πάντως ὁ κύκλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται ἐλευθερῶς ὁ ὀρθόδοξος θεολόγος εἶναι πολὺ εὐρύτερος τοῦ κύκλου τῆς παπικῆς θεολογίας, δεδομένου ὅτι ἐν τῇ παπικῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἔχουσι παγίως καὶ τελεσιδικῶς ὁρισθῆ εἶναι πολὺ μείζον ἢ ἐν τῇ ἡμετέρῳ ἐκκλησίᾳ. Γενικῶς δὲ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας συνίσταται ἐν τούτῳ, ὅτι τὰ πορίσματα αὐτῆς ὀφείλουσι νὰ συμφωνῶσι πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας ταύτης<sup>1</sup>.

Ἡ τοιαύτη ἀπέναντι τῆς αὐθεντίας τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑποχρέωσις σεβασμοῦ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας, ὑποχρέωσις ἣτις ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ στενοῦ μετιξὺ ταύτης καὶ ἐκείνης συνδέσμου, δικαιολογεῖται δι' εὐστόχων ἐπιχειρημάτων ὑπ' ἄλλων τε ἡμετέρων θεολόγων (Δαμαλᾶς, Ρώσης κλπ.) καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μπαλάνου ἡδὴ ἐν τῷ ἐναρκησίῳ λόγῳ αὐτοῦ, ὡς ὑφηγητοῦ. «Ὅπως ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ δὲν δύνανται νὰ ἀναπτύσσωνται διδασκαλαὶ ἀνατρεπτικαὶ τῆς πολιτείας, οὕτω κατὰ πολὺ μείζονα λόγον δὲν δύνανται ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ νὰ ἀναπτύσσωνται διδασκαλαὶ ὑποσκάπτουσαι τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας... Ἀφ' οὗ προορισμὸς τῶν θεολογικῶν σχολῶν εἶναι νὰ ἐξυπηρετῶσι τὰ συμφέροντα τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐκκλησίας. θὰ ἦτο παραλογισμὸς, ἐὰν συνετέλου ἐν τῷ ἐναντίον<sup>2</sup>. Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους πολὺ ὀρθῶς εὐρίσκει ὁ κ. Μπαλάνος λογικωτάτην τὴν εἰδικὴν καθομολόγησιν τῶν προλυτῶν (κετυχιούχων, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον) τῆς θεολογίας.

Ὁ δὲ ἀείμνηστος Ν. Δαμαλᾶς παρετήρει περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ «περὶ ἀρχῶν» συγγράμματι αὐτοῦ (σελ. 32—33), ὅτι ἐὰν ὁ χριστιανὸς θεολόγος μορφώσῃ

1. Περὶ τοῦ ἐπίσης βασικοῦ προβλήματος τῆς ἀνωτάτης αὐθεντίας ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ, περὶ οὗ ἔχουσιν ἀσχοληθῆ μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οὐκ ὀλίγοι ῥώσοι θεολόγοι, ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ ὁ ἐγκριτὸς Βούλγαρος καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Σόφιας κ. Στέφανος Ζανκωφ (μν. ἔ. σ. 64 ἔξ), ἠρξάτο κατ' αὐτὰς καὶ παρ' ἡμῖν συζήτησις ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλησίας» διὰ τοῦ κ. Κ. Δυοβουνιώτου, συμμετάσχοντος εἰς αὐτὴν καὶ τοῦ κ. Π. Τρεμπέλα, ἀλλ' ἡ συζήτησις αἴτη δυστυχῶς διεκόπη. Κατ' ἐμὲ ἡ πιθανωτέρα γνώμη εἶναι, ὅτι φρουρὸς καὶ αὐθεντικὸς κριτῆς τῆς θείας ἀποκαλύψεως τυγχάνει ἡ ἐκ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ συγκειμένη ἐκκλησία, ἥς φωνὴ εἶναι ἡ ἱεραρχία αὐτῆς συνερχομένη εἰς συνόδους· διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀληθινῆς οἰκουμενικότητος, ἀρα δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀλαθῆτος τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ σιωπηρὰ ἐγκρισὶς τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Περὶ καὶ Δ. Μπαλάνου ἀρθρον ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» σελ. 2 8.

2. Δ. Μπαλάνου. Εἶναι ἡ θεολογία ἐπιστήμη; σελ. 11, ἔξ.



ἐκ τῆς ἐρευνῆς αὐτοῦ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι αἱ ἀλήθειαι τῆς Γραφῆς δὲν εἶναι θεῖαι, ἀλλ' ἀνθρώπινοι· δύναται νὰ ὀνομάζηται φιλόσοφος, ἀλλ' οὐχὶ χριστιανὸς θεολόγος· παρομοίως δὲ εἰάν τὰς ἀληθείας τοῦ χριστιανισμοῦ παραδέχεται μὲν ὡς θείας, νομίζει δ' ὅμως, ὅτι αὐταὶ εἶναι οὐχὶ τοιαῦται οἷας ἡ καθόλου ἐκκλησία καὶ ἡ κοινὴ ταύτης συνείδησις ἐθεώρησεν, ἀλλ' οἷας ὁ δεῖνα ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἢ μερικὴ τις ἐκκλησία θεωρεῖ, ὁ τοιοῦτος δύναται μὲν νὰ ὀνομάζεται χριστιανὸς θεολόγος, ἀλλ' οὐχὶ ὀρθόδοξος θεολόγος καὶ ὅτι εἰάν φθάσῃ εἰς συμπεράσματα διάφορα τῆς γνώμης τῆς ἐκκλησίας «δύναται ὡς ἐπιστήμων νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἀλλ' ὀφείλει ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἀποσυρθῇ τῆς διδασκαλίας τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας, ἥτις δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰς πεποιθήσεις αὐτοῦ».

Καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν δ' ὅμως τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ὀρθοδόξου θεολόγου πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν τῆς ἐκκλησίας, καταλείπεται, ἐπαναλαμβάνομεν, οὕτως εὐρὺς κύκλος ἐλευθέρων κινήσεων εἰς τὴν ὀρθόδοξον θεολογικὴν ἐπιστήμην, ὥστε οὐδεμία σύγκρουσις, ἀλλ' εἰρηνικὴ συνεργασία μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας νὰ δύναται νὰ ὑπάρξῃ, τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας εἶναι ἱκανῶς φιλελευθέρων, πάντως δὲ φιλελευθερώτερον ἢ τὸ τῆς παπικῆς.

Παρὰ ταῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ προβληθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ ἐξῆς ἐνστάσεις: α') Εἰς τί χρειάζεται ἡ αὐθεντία, ἔστω καὶ περιορισμένη, καὶ διὰ τί νὰ μὴ ἀφήνεται ἐντελῶς ἐλευθέρω καὶ ἀδέσμευτος ἡ θεολογικὴ ἔρευνα; β) Δύναται ἄρα γε νὰ ὑπάρξῃ ἐπιστημονικὴ πρόοδος ἄνευ τελείας ἐλευθερίας; γ) Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιστήμη ἀληθινὴ ἐπιστήμη ὁμοιόμην ἀπὸ ὀρισμένων προϋποθέσεων; Εἰς τὰ σοβαρὰ ταύτης ἀπορίας καὶ ἐνστάσεις θὰ προσπαθῆσω νὰ δώσω σύντομον ἀπάντησιν ἐν ταῖς ἐπομένοις.

Π. Ι. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ  
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

\*Ἐπανόρθωσις. Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐν σελ. 218, στήλῃ β', μετὰ τὸ «τὴν ἐκκλ. αὐθεντίαν ἐκκληροδόμησεν ἐν τῷ προτεσταντισμῷ» προσθετέον τὸ κατ' οὐσίαν», μετὰ δὲ τὸ «τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐκκλησίας διεδέχθη» προσθετέον τὰ «μέν».

## Αἱ ἐν Ἰαννουαρίῳ τοῦ 1930 ἐνωτικαὶ προσπάθειαι ἀγγλικανῶν καὶ ὀρθόδοξων

Ἡ ἐνωτικὴ δεοντολογία. [IB]

Πρὸς τοῦτο ὅμως, κατὰ τρίτον λόγον, ἀπαιτεῖται, πρὸς πάσαις ταῖς ἄλλαις προσπάθειαις, καὶ προσευχῇ Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς πρῶτος ὁ Χριστὸς, ὁ μέγας ἡμῶν Ἀρχιερεὺς, προσηχηθῇ· τόσον θεωρεῖται ἀναγκαῖα ἡ προσευχῇ, καὶ ἡμεῖς κληρὸς τε καὶ λαὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὀφείλομεν κατὰ τὸ παραδειγμα τοῦ Χριστοῦ νὰ προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως περὶ αὐτῆς εἰάν εἰλικρινῶς ποθοῦμεν τὴν ἔνωσιν. Ἐάν ἕως τοῦδε δὲν ἐπατεύχθη ἡ ἔνωσις, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ ὅτι οὐχὶ πάντες οἱ ὑπὲρ αὐτῆς ἐργασθέντες ἀπέβλεψαν εἰς μόνον τὸ χριστιανικὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως· ἐχειρίσθησαν τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως ὡς καθαρῶς κοσμικὴν ὑπόθεσιν· οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀνέκαθεν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἐργασθέντων ἀπέβλεψαν καὶ εἰς ὀφέλη καθαρῶς κοσμικὰ, γενικώτερα ἢ καὶ ἀτομικὰ, εἰς πολιτικούς σκοπούς, εἰς φυλετικὰς ἐπικρατήσεις, εἰς ἀποροφῆσιν τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς ἄλλης, τὸ ὀλιγώτερον δέ, εἰς τὸ νὰ παραχθῇ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐντύπωσις διὰ τὰ ἄτομά των, ἢ εἰς ἐξασφάλισιν ἀτομικῆς ὑστεροφημίας. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἀνθρώπινοι ἀδυναμίαι χαρκτηρίζουσι τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καταβληθεισῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπ' ἀνόδο τῆς φυγαδευθείσης ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνότητος καὶ ἀγάπης. Ἐν τούτοις εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι θὰ εἶνε τόσον μέγα κατόρθωμα ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον μεγάλη συμφορὰ ὑπῆρξεν ἡ βλαπήδον καὶ κατ' ὀλίγον λοβοῦσα χώραν διαίρεσις καὶ κατάντησις τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας εἰς ὀμάδας. Διὰ τοῦτο δεόν νὰ ἔχῃμεν ὑπ' ὄψει ὅτι μόνον, ὁ Χριστὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πρέπει νὰ θαυματουργήσῃ τὴν ἔνωσιν, καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐπὶ τῶν αἰῶνων ἀποπτῶσαν ἐνότητα καὶ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν χριστιανῶν μεταξὺ των. Ἀλλὰ διὰ τίνος ἄλλου τρόπου δυνάμεθα ἡμεῖς τελεσφορώτερον νὰ συνεργήσωμεν εἰς τὴν τέλεισιν τοῦ θαύματος τούτου ἢ διὰ τῆς προσευχῆς;<sup>1</sup> Εἶνε γνωστὸν τόσον ἐκ

1. Ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν μόνον διὰ θαυματουργικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κυρίου προκαλουμένης διὰ τῆς προσευχῆς τῶν πιστῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν τελειοτέρων μεταξὺ αὐτῶν, θὰ ἐπετυγχάνετο ἀσφαλέστερον, ἀποδεικνύουσι καὶ ὅσα ὁ Μ. Βασίλειος εἰς σχετικὴν εὐκαιρίαν γράφει· «ταῦτα δὲ (τὰ κατὰ μέρος μέλη τοῦ Χριστοῦ) ἐνώσει καὶ εἰς ἐνὸς σώματος συναγαγεῖν ἁρμονίαν ἐκεί»

τῆς Παλαιᾶς ὅσον και ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης οὐ πᾶν θαῦμα, μέγα ἢ μικρόν, μόνον κατόπιν λιπαρᾶς προσευχῆς ἐκ μέρους τῶν τε αἰτούντων τὸ θαῦμα και ἐκ μέρους τῶν θαυματουργησάντων ἐτελέσθη. Διὰ τοῦτο θὰ ἐτόλμων νὰ προτείνω και εἰς τοὺς ἄγγλικανούς βεβαίως, ἀλλὰ και εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους, πλὴν τῆς καθ' ἡμέραν προσευχῆς, τὴν ὁποίαν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν πάντων ἀπευθύνει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, και ἕκαστος μὲν ἐκ τῶν χριστιανῶν, εἰ δυνατόν, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας, τὰς κατ' οἶκον, προσευχὰς του νὰ μὴ λησμονῆ και τὸ αἷτημα τοῦτο ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς πατέρα ἡμῶν, ἀλλὰ και ἡ μήτηρ Ἐκκλησία περισσότερον νὰ μεριμνήσῃ περὶ τούτου, διατάσσουσα μίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ χριστιανοὶ αὐτῆς μετὰ συντριβῆς και κατανύξεως νὰ ἐπιζητῶσι νὰ κάμψωσι τὸ θεῖον ἔλεος, και τάχιον ἢ βράδιον νὰ δευθῶσι νὰ ἴδωσι τὴν ἐνωσιν. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν και ὁ ἄμβων και ὁ τύπος πρόπει ν' ἀσχοληθῶσιν εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως. Ἡ ἡμετέρα γενεὰ πιθανόν, ὡς ὁ Μωϋσῆς, νὰ μὴ ἀξιωθῆ νὰ ἴδῃ τὴν γῆν ταύτην τῆς ἐπαγγελίας, αἱ μεθ' ἡμᾶς ὅμως ἀσφαλῶς θὰ ἴδωσι τὴν ἡμέραν ταύτην, και θὰ χαρῶσι.

#### Ἐπίλογος.

Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ εἰς τὴν μελέτην ταύτην θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω ὅτι ἡ τε κοινὴ εἰς ὀρθοδόξων και ἄγγλικανῶν ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ὠρίσθη ἤδη και μέλλει ὁσονοῦπω ν' ἀρχίσῃ μελετᾶν τὸν τόπον τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου και ἄγγλικανικῆς, καθὼς και πᾶσα ἄλλη ἐπιτροπὴ ἥτις ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι ὀρίσθῃ, και πᾶς οἰοσθήποτε χριστιανὸς εἰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ταύτης ἐνδιαφερόμενος, και προσπαθῶν ὅπως δῆποτε νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐνώσεως ταύτης, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, ὅτι πρὶν ἢ κηρυχθῆ ἡ ἐνωσις ὡς τετελεσμένον και ἀναντίρρητον γεγονός και πανηγυρισόμενον ἐπ' αὐτῷ, εἶνε ἀπαραίτητον, καθ' ἡμᾶς, ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθήσωσι νὰ συμφωνήσωσιν εἰς τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ διαγραφῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ 39 ἄρθρα ἀπὸ τὰ συμβολικὰ βιβλία τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας διότι ταῦτα εἶνε συντεταγμένα μὲ πνεῦμα καθαρῶς προτεσταντικόν<sup>1</sup>.

ναι μόνου ἐστίν, τοῦ και τοῖς ξηροῖς ὀστέοις τὴν εἰς νεῖρα και σάρκα πάλιν ἐπάνοδον τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ δυνάμει χαρίζομένου. Πάντως δὲ τὰ μεγάλα ὁ Κύριος διὰ τῶν ἀξίων αὐτοῦ ἐνεργεῖ» (Ἐπιστ. 66).

1. Και οἱ ἄγγλικανοί, κληρὸς τε και λαός, δὲν θεωροῦσι τὰ 39 ἄρθρα σήμερον ὡς ἔχοντα συμβολικὴν ἀξίαν,

2) Νὰ ἐξοβελισθῆ ἀπὸ τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας πᾶσα προτεσταντικῆς προελεύσεως τοιαύτη. Εἰδικότερον, νὰ παύσῃ πᾶσα διὰ τὸ μέλλον ἐκ τοῦ προτεσταντισμοῦ ἐπίδρασις εἰς τὰς ἐν ἐνεργείῳ σήμερον διδασκαλίαι τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας περὶ ἱερᾶς παραδόσεως, περὶ δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου, περὶ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ μυστηρίων, περὶ τιμῆς τῶν ἁγίων και περὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων λειψάνων και τῶν ἁγίων εἰκόνων, περὶ νηστειῶν, περὶ μοναχικοῦ βίου, περὶ δεήσεων ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων κτλ.<sup>2</sup>

3) Νὰ διατυπωθῶσιν κατὰ γράμμα και πνεῦμα ἀναντιρρήτως σύμφωνον πρὸς τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκκλησίας τὴν μέχρι τοῦ ὀνδίου αἰῶνος παραδεγμένην, ἄνευ διαφοροῦμένων, ἄνευ ὑπεκφυγῶν και ἐπιφυλάξεων, ἄνευ παρασιωπήσεων και συμβιβαστικῶν ἐκφράσεων, σαφῶς και ἀπεριστρόφως, τὰ δόγματα ἐκείνα, ἐν οἷς διεπιστώθη ἔστω και ἡ ἐλάχιστη διαφωνία μεταξὺ τῶν δύο ἐκκλησιῶν<sup>3</sup>.

ἀλλὰ μᾶλλον ἱστορικὴν, και συνεπῶς δὲν θὰ δυσκολευθῶσιν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀναθεῶσιν αὐτῶν, και νὰ συντάξωσι «νέα Ἄρθρα», ἕτινα «θὰ ἐλάβανον ὅλος διόλου διάφορον μορφήν» (Ἐκκλ. Φάρος τοῦ 1921 σελ. 432,433).

2. Ὁ μητροπολίτης Νοβίας ἐν τῷ ὑπομνήματι του πρὸς τὴν σύνοδον τοῦ ἀλεξανδρινοῦ θρόνου (Ἐκκλ. Φάρος τοῦ 1920 σελ. 175 κέ.) διὰ μακρῶν ἀναπτύσσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ ἐνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ ἐπιτευχθῆ μόνον ἐάν μεταξὺ αὐτῶν ἐπέλθῃ συμφωνία δογματικῆ πλήρης. Καὶ κατὰ τὸν Γκάρντινερ, διὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν εἶνε ἐπίσης ἀπαραίτητος ἡ «ὁμολογία κοινῆς πίστεως καθολικῆς, ἐν ἱεροσύνῃ κοινῇ κατὰ τὴν ἱστορικὴν καταγωγὴν και ἐν οὐσιώδει συμφωνίᾳ ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν μυστηρίων», ὡς συνέβαινε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, τῇ πρὸ τῶν διαιρέσεων τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Ἐκκλησία Μόνον διοικήσις συγκεντρωτικὴ και ὁμοιομορφος δὲν εἶνε ἀπαραίτητος (Ἐκκλ. Φάρος τοῦ 1920 σελ. 263,264).

3. Ὁ Ἐπίσκοπος Γκλουστερ ἐν Λάμπεθ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ὅτι ἡ ἄγγλικανικὴ ἐκκλησία συμφωνεῖ μετὰ τῆς ὀρθοδόξου εἰς τὸ νὰ ζητηθῆ και ἡ ἄγγλικανικὴ ἐπίσημος διδασκαλία εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἐπτύ οἰκουμηνικῶν συνόδων και ἐν περιπτώσει διαφορᾶς γνωμῶν εἰς τὰς λειτουργίας και τοῦ Μ. Βασιλείου και τοῦ Ἱω. Χρυσόστομου. Εἰς τὸν Α. ὅρον «μυστηριακῆς ἐπικοινωνίας» λέγονται τὰ ἐξῆς: «Δεχόμεθα τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καθὼς αὐτὴν διδασκαλεῖται διὰ τῶν Γραφῶν και καθὼς αὐτὴ παραδέδεται ἡμῖν κλπ.» (Πάντανος σελ. 655).

1. Διὰ νὰ κατανοηθῆ καλλίτερον πόσον ἀπαραίτητος κατὰ τοὺς ὀρθοδόξους εἶνε ὁ ὅρος οὗτος διὰ τὴν ἐπίτευξιν μόνιμου ἐνώσεως μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, παραθέτομεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμα ἐκ τῆς *Δηλώσεως* τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ὀρθόδοξοι κατὰ τὸ 1927 εἰς τὸ ἐν Λωζάννῃ συνέδριον «περὶ πίστεως και διοικήσεως» ἐπ' αὐτῆς συνεδριάσεως: «ἀλλ' ὡς ἐπαναλημμένως ἐτονίσθη, εἶπον, και κατὰ

4) Νὰ παύση πᾶσα τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας μυστηριακὴ ἐπικοινωνία καὶ οἰαδιήποτε ἐσωτερικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐπαφὴ μετὰ πάσης ἐκκλησίας ἢ ὁμολογίας μετὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐπικοινωνεῖ ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία.

5) Νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ εὐχολόγιον τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας μετὰ σκοπὸν ἐξοβελισμοῦ μὲν ἐξ αὐτοῦ πάσης ἀντορθόδοξου διδασκαλίας, συμπληρώσεως δ' αὐτοῦ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τοῦ εὐχολογίου τῆς ὀρθόδοξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας<sup>5</sup>.

6) Νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐν συνόρῳ ὑφ' ἀπάσης τῆς ὀρθόδοξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας τὸ κῦρος τῶν ἄγγλικανικῶν χειροτονιῶν.

7) Νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐν συνόρῳ ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ τελῶσιν οἱ ἄγγλικανοὶ καὶ ἐν τῷ μύλλοντι τὰς ἐν τῇ ἰδιαιτέρῳ αὐτῶν ἐκκλησίᾳ ἀνέκαθεν εἰδισμένας θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ἱερὰς ἀκολουθίας, οἱ δὲ θεολογοῦντες ἐξ αὐτῶν νὰ μὴ κωλύονται νὰ ἔχωσι τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἐν τοῖς δόγμασι θεολογικὰς γνώμας (θεολογούμενα) ἐνόσῳ αὗται δὲν προσκρούουσιν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας<sup>6</sup>.

τὰς ἄλλας γενομένας διαπραγματεύσεις, ἐν τοῖς ζητήμασι πίστεως καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατὰ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν οὐδεὶς χωρεῖ συμβιβασμός, οὐδὲ εἶνε δυνατόν νὰ ὑποκρύπτονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς λέξεις δύο νοήματα καὶ δύο διάφοροι ἀντιλήψεις καὶ ἐξηγήσεις τῶν κοινῇ παραδεικτῶν γενομένων προτάσεων. Οὐδὲ δυνατόν ποτε ὀρθόδοξος νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἔνωσις στηριζομένη ἐπὶ διαφορουμένων προτάσεων εἶνε παραμόνιμος» (Πάνταινος 1927 σελ. 601). Περαιτέρω ἐν τῇ αὐτῇ *Δηλώσει ἀναγινώσκομεν*: «κατὰ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὅπου ἔλλειπε, ὁλοκληρία τῆς πίστεως, ἐκεῖ οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔνωσις ἐν τοῖς μυστηρίοις» (Πάνταινος ἐνθ. ἀν. σ. 602). Καὶ ὁ ἐπίσκοπος Γκόαρ συνεισφέρει πρὸς ταῦτα πλήρως ὅταν ἔλεγε «πᾶσα ἐλπίς δι' ὀρατὴν ἐνότητα θέλει εἰσθαι ματαία μέχρις οὗ οἱ χριστιανοὶ συμφωνήσωσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε θεῖον καὶ ζῶν σῶμα, ἐν ᾧ διαμένει τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ φέρον ἡμᾶς εἰς τὴν βεβαίαν καὶ ὠρισμένην πίστιν» (Ἐκκλ. Φάρ. τοῦ 1921 σελ. 426).

5. Πόσον καὶ οἱ ἄγγλικανοὶ φρονοῦσιν, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ εὐχολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἐπὶ τὸ ὀρθόδοξότερον ἢ καθολικώτερον φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος ἐπεχείρησαν καὶ ἀνεθεώρησαν αὐτὸ τὸ οὕτω ἀναθεωρηθὲν Εὐχολόγιον, ἀν καὶ δὲν ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἐν τούτοις φαίνεται, ὅτι ἐτέθη εἰς χρῆσιν εἰς μὲν τὰς ἐντὸς τῆς Μ. Βρετανίας ἄγγλικανικὰς Ἐκκλησίας ἀνεπισήμως, εἰς δὲ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπισήμως.

6. Ἡ ζωὴ, λέγει σχετικῶς πρὸς ταῦτα ὁ Γκάρντινερ, δὲν εἶνε ὁμοιόμορφος καὶ αἱ φύσεις τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἀπείρως ποικιλότροποι. Δὲν ὑφίσταται εἰς τύπος ἢ τελετὴ, ὅστις νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τοὺς πόθους πασῶν τῶν ψυ-

χῶν. Θὰ ἦτο βεβαίως εὐχὴς ἔργον ἐὰν κατορθώνομεν ἄνευ τόσον μεγάλης προσπαθείας καὶ ἄνευ τόσον θυσιῶν ἐκ μέρους τῆς ἄγγλικανικῆς ἐκκλησίας νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἔνωσιν· ἀλλ' ἀφοῦ δὲν εἶνε τοῦτο δυνατόν; Πᾶσα ὀλιγώτερον ἐντεταμένη προσπάθεια, μὲ ἐπικολαιότητα καὶ μὲ αἰσθηματικὰ μόνον ἐλατήρια ἐφαρμοζομένη, δὲν δύναται ἢ νὰ παραγάγῃ ἡμιτελῆ μόνον ἔνωσιν, ἐν εἶδος σιμβάσεως, τῆς ὁποίας ἡ διάδοικα δὲν δύναται παρὰ νὰ εἶνε ὀλιγοχρόνιος.

[Τέλος]

† Ο ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

χῶν. Ἡ μία Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ εἶνε παγκόσμιος, ἐνώνοια τοὺς ἀπανταχοῦ ἀνθρώπους εἰς μίαν ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα, ἀλλὰ συνάμα καὶ προνοοῦσα ὑπὲρ τῶν παντοίων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διαφορῶν. Ἴνα κατορθώσῃ τοῦτο, ὀφείλει νὰ στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς Πίστεως, ἐνὸς Κυρίου, ἐνὸς Βαπτίσματος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς κάθε φυλὴν, εἴτε πρακτικῆς εἴτε διανοητικῆς νοοτροπίας, νὰ ἐκδηλώσῃ ἐλευθέρως καὶ πλήρως τὴν περὶ Θεοῦ ἀντίληψίν της, χρησιμοποιοῦσα τὰ ἰδιαιτέρα τάλαντα, δι' ὧν Αὐτὸς ἐπρόκεισεν αὐτήν» (Ἐκκλ. Φάρος τοῦ 1921 σελ. 428).

## ΧΡΟΝΙΚΑ

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτήσεως ἐὰν δύναται νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς κατάλληλον ἄλλως τε καὶ ἱκανὸν πρόσωπον, ἐν τῇ ἐκτελέσει ὁμοῦ τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας συμμετασχὼν τῆς ἀναιρέσεως καταδίκου, ἢ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιον σοβαρᾶς καὶ ἐμπεριστατωμένης μελέτης τοῦ ζητήματος βασιζομένη καὶ εἰς σχετικὰς γνώμας τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων Ἀθανασίου καὶ Βασιλείου καὶ εἰς τὴν ἐν γένει πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἐν προκειμένῳ οικονομίας.*

*— Διὰ διατάγματος ἡ ἰ. μονὴ Θεοκτίστης τῆς ἰ. μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἱκαρίας συνεχωνεύθη εἰς τὴν ἰ. μονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς αὐτῆς ἰ. μητροπόλεως.*

*— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπετράπη τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Πτολεμαΐδος ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι δημοσίου οἰκῆματος ὡς μητροπολιτικοῦ μεγάρου.*

*— Ἐπεὶδὴ ἐγνώσθη ὅτι ἱερεῖς τινες, μεταβαίνοντες εἰς Ἀμερικὴν δῆθεν δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις, παρέμενον εἶτα ἐκεῖ, πράγματα τῇ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ παρέχοντες, ἀποφάσει συνοδικῇ ἐξαπελύθη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς σεβ. ἀρχιερεῖς, δι' ἧς ἀνακοινούται αὐτοῖς ὅτι μετάβασις κληρικῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπαγο-*

ρεύεται ἀπολύτως, ἐκτός ἐάν κληθῶσιν οἱ τοὶ ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἀρμοδίας ἐκκλησ. ἀρχῆς.

—Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ψήφισιν τοῦ περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων νόμου καὶ προκειμένου ἤδη οὗτος νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν, ἡ Ἱερά Σύνοδος, συσκεψθεῖσα ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς τῶν συνοδικῶν μελῶν ὡς ἀντιπροέδρου τοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἀπεφάσισεν ὅπως ὁ σεβ. μητροπολίτης Καστορίας συνεχίσῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόεδρος, προέδρου ἄλλοτος κατὰ τὸν νεὸν νόμον τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς διανυμένης συνοδικῆς περιόδου. Ὡς ἀναπληρωτὴν δ' αὐτοῦ διώρισεν τὸν σεβ. μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἀμφοτέρων ἀνέθεσε τῷ μακ. προέδρῳ ὅπως ὀρίσῃ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐνδημούντων συνοδικῶν.

—Ὁ Δημήτριος Καραγεώργου ὑπέβαλε προϋπολογισμὸν δαπάνης δι' ἕκαστον νέου τύπου κυτίου παγκαρίου καὶ ἕτερον τοιοῦτον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ δίσκου, καθ' ὃν ἡ τιμὴ ἑκάστου κυτίου ἀνέρχεται εἰς 550 δραχμάς. Κατόπιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως προκηρυχθῆ διαγωνισμὸς πρὸς ὑποβολὴν σχεδίων τῶν ὡς εἴρηται κυτίων, ὀριζομένης καὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου τῶν μελλόντων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἐν λόγῳ διαγωνισμὸν, δημοσιευθῆ δὲ ἡ σχετικὴ προκήρυξις εἰς τε τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» καὶ εἰς δύο τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

—Κατόπιν γράμματος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐθέτοτος τὰς οικονομικὰς δυσχερείας τοῦ Παναγίου Ταφου καὶ παρακαλοῦντος τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὅπως δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τοὺς σεβ. ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συστηθῆ αὐτοῖς ἵνα τὰ κυτία τοῦ Παναγίου Ταφου τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς εὐρισκόμενα τύχωσιν ἐκ μέρους αὐτῶν τῆς δέουσας προσοχῆς καὶ φροντίδος, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως εἰς προσεχῆ συνεδρίαν αὐτῆς ἐξετασθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπισταμένως.

—Κατόπιν ἐγγράφου τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ζιχνῶν, ἐρμηνεύοντος τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ στερουμένης οἰασδήποτε μονῆς, καὶ παρακαλοῦντος ὅπως ἀναγνωρισθῆ ὡς αὐτοτελὴς μονὴ ὁ παρὰ τὸ χωρίον Τοῦμπα ἀνεγερθεὶς ναῖσκος τῆς ἁγίας Τριάδος μετὰ τῶν πέριξ κελλίων αὐτοῦ, οὕτως ἡγουμένον διώρισεν τὸν ἀρχιμ. Δωρόθεον Καλογερίδην, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως γνωσθῆ τῷ σεβ. Ζιχνῶν ὅτι δύναται νὰ ἰδρῦσῃ αὐτὸ ὡς ἡγουχαστήριον συστηθῆ δ' αὐτῷ ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν ἐξέυρε-

σιν καὶ ἄλλων μοναχῶν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἀπαιτούμενου προσωπικοῦ.

—Ἐξ ἀφορμῆς σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ σεβ. μητροπολίτου Κοζάνης, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἵνα παρακληθῆ τὸ ἱπουργεῖον γεωργίας ὅπως, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἄρθρον 21, παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀγροτικοῦ νόμου, προβλέποντος παροχὴν γεωργικῶν κλήρων εἰς τοὺς γεωρ. συνεταιρισμοὺς καὶ τὰ σχολεῖα τῶν προσφυγ. μισοικισμῶν, χορηγηθῶσιν ἂνὰ δύο γεωργικὰ κλῆρα, καὶ εἰς ἕκαστον ναὸν τῶν μισοικισμῶν αὐτῶν πρὸς συντήρησίν των.

—Διὰ διατάγματος τὸ χωρίον Λάκκα τῆς Ἱ. μητροπόλεως, Κερκύρας ἀποσπόμενον τοῦ χωρίου Μανδάλου προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Ἀνύδρου τῆς αὐτῆς Ἱ. μητροπόλεως.

—Διὰ διατάγματος ἐπεκρίθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 135 ἐν. ἐ. ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου κατὰ τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς Δημητριάδου ἀδελφῆς τῆς Ἱ. μονῆς τοῦ ἁγίου Γερασίμου τῆς Ἱ. μητροπόλεως Κεφαλληνίας, κατηγορηθείσης ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ καταφρονήσει τοῦ ἰδίου ἱεράρχου καὶ καταδικασθείσης εἰς ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους σωματικὸν περιορισμὸν ἐν τῇ Ἱ. μονῇ τοῦ ἁγίου Ανδρέου τῆς αὐτῆς Ἱ. μητροπόλεως.

—Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27ης Ἰουνίου ἐν. ἐτ. ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκδικάσασα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἱερέως Γεωργίου Γεννηματᾶ, ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, κατηγορηθέντος ἐπὶ τελέσει παρ' ἐνορίαν ἱεροπραξιῶν καὶ διαφόροις ἀντικανονικαῖς πράξεσι, ἅς καὶ ἐξηκολούθει, παρ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας ουστάσεις τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως πάσῃ τοῦ λοιποῦ ἐνεργῶν ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως, ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ἀξιώματος.

—Ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐκδικάσασα ἡ Ἱ. Σύνοδος, κατ' ἔφεσιν, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Οἰκονομοπουλου, ἐφημερίου Ἀθηκίων τῆς Ἱ. μητροπόλεως Κορινθίας, κατηγορηθέντος ὡς ἀναμειγνυμένου εἰς πολιτικὰς φαρτίαις, εἰς κοινοτικὰς ὑποθέσεις εἰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας καὶ εἰς βάρους τῶν κατοίκων τῶν περιχώρων, καταδικασθέντος δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. μητροπόλεως Κορινθίας εἰς ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας κλπ, ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἐπι-υρώσασα τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ ἐπ. δ)ρίου Κορινθίας, κατεδίκασεν αὐτὸν ἐπιεικῶς εἰς ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀργίαν.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Καρδίτης ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐν τῇ πόλει λειτουργούντων κατηχητικῶν σχολείων, διατελούντων ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν

καὶ εὐλογίαν τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ. Ο μαθηταὶ ἀθρόοι καὶ μετὰ χαρᾶς προσήρχοντο νὰ ἀκούσουν τὰς τελευταίας καλὰς ὑποθήκας ἐκ τοῦ στοματος τῶν κατηχητῶν. Ὁ πρωτοσύγκελλος κ. Κύριλλος Καρμπαλιώτης, διδάσκων εἰς τὸ Κατηχητικὸν σχολεῖον ἀριθμοῦν 300 μαθητάς, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον προσευχὴν ἐν μέσῳ πολλῆς εὐλαβείας παρέσχε τὰς τελευταίας συμβουλὰς εἰς τὰ παιδία ὅπως τὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διδάχθέντα ἐγχαράξουν βαθέως εἰς τὰς καρδίας των καὶ ζῶσι συμφώνως πρὸς αὐτὰ ἵνα ἔχουν φίλον τὸν Χριστόν, ὅστις ἰδιαίτερος ἠγάπησε τὰ παιδία. Μεθ' ὃ ἐνεχείρ.σεν εἰς τοὺς ἐπιμελεστέτους ἀνὰ ἀντίτυπον τῆς Κ. Διαθήκης, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐνθύμιον μετὰ τῆς εἰκονος τοῦ προστάτου τῶν κατηχητικῶν σχολείων ἀγ. Σεραφεῖμ. Κατ' ἄλλην ἡμέραν ἐκλήθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ α' κατηχητ. σχολείου εἰς τὸ ὅποιον διδάσκει ὁ Ἱεροκλήρυξ κ. Σωκράτης Ἀναζηλῆς καὶ ὁ πρῶτον γυμνασιάρχης αἰδ. Χαραλάμπη. Μετὰ κατάλληλον προσευχὴν ἐδίδαξε περὶ τοῦ ἐνδόξου τέλους τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξήγαγε κατάλληλα διὰ τοὺς παῖδας συμπέρασματα. Μετὰ νουθεσίας δὲ πατρικὰς ἐδωρήθησαν εἰς τοὺς παῖδας σταυροὶ ἐπίχρυσοι, καὶ ἄλλα ἐνθύμια. Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο φοιτοῦν 420 παῖδες. Ἐπίσης ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν κατηχητικῶν σχολείων μετ' ἐγκύκλιον ἐπιστολῆν τοῦ Ἱεροκλήρυκος κ. Σωκράτους Ἀναζηλῆ, ὅστις διευθύνει αὐτά. Ἡ ἐπαρχία Καρδίτσης ἀριθμεῖ 29 κατώτερα κατηχ. σχολεῖα καὶ τρία ἀνώτερα. Εἰς τὰ ἀνώτερα ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις πρότερον ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλήρυκος. Ἐπίσης τῇ συστάσει αὐτοῦ λειτουργοῦσι καὶ ἕτερα εἰς ἄλλας μητροπόλεις, ἐν ὧν 44. Πάντα ταῦτα τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα ἀριθμοῦσι 3,475 μαθητάς, διδάσκουσι δ' εἰς αὐτὰ 5 θεολόγοι, 7 ἱερεῖς πτυχιούχοι πενταταξίου σχολῆς καὶ ἱερεῖς ἀπόφοιτοι διταξίου ἢ δημοδιδάσκαλοι. Ἡ πρόοδος τῶν μαθητῶν, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν κατηχητῶν, εἶναι ἀρίστη, ἢ δὲ κοινωνία μετὰ πολλῆς εὐμενείας παρακολουθεῖ τὴν ἀγαθοεργὸν ἐνέργειαν ταύτην τῆς ἐκκλησίας.

—Ὁ σ. μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσαίων κ. Ἰεζεκιήλ περιοδεύων ἀνὰ τὰ χωρία τῆς περιφερείας του μετέβη κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐφημερίου Δεμερλῆ Ἡσαίου Βεργοπούλου καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του, καὶ εἰς τὸ χωρίον Φαρσάλων ἔνθα χοροστατήσας κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐκεῖ ἱερῷ ναῷ τῆς ἀγίας Παρασκευῆς προέβη εἰς τὴν χειροτονίαν διακόνου τοῦ ἐκ τῆς κω-

μοπόλεως Διδίου καὶ κατὰ πάντα ἀξίου, καλλιφώνου καὶ μουσικοῦ, τελειοφοῦτου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀρτης κ. Λεωνίδα Σκαλίγκου. Ἐκείθεν τὴν ἐπομένην 29ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀκολουθίας μετέβη εἰς τὸ χωρίον Γραμματικὸν (Καραλάριον) Καρδίτσης ἔνθα ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ καὶ τέλος τὴν 30ην ἰδίου, ἑορτὴν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, εἰς τὸ ἕτερον χωρίον Καραλάριον προσφυγικὸν ἔνθα προέβη εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας ἐκκλησίας αὐτοῦ χειροτονήσας συγχρόνως τὸν ἐν λόγῳ διάκονον εἰς πρεσβύτερον, ὃν καὶ διώρισεν ἐφημέριον τοῦ χωρίου Χατζόμπασι—Φαρσάλων οὗτινος ἡ θέσις εἶχε πρὸ πολλοῦ κενωθῆ μετὸν θάνατον τοῦ ἱερέως Παπαχρίστου.

#### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ὁρθοδοξίᾳ» Κων)πόλεως ὅτι ἐν καιρῷ εἶχεν ἐγκριθῆ συνοδικῶς αἴτησις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκκλησιαστικοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συνδέσμου περὶ μετοχιοποιήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυμένης ὀρθόδοξου Κατηχητικῆς σχολῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, ἣδη δ' ἀνετέθη εἰς τὸν σεβ. μητροπ. Τραπεζοῦντος κ. Χρύσαιθον, πατριαρχικὸν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀθήναις, ὅπως ὑπογράψῃ τὰ δωρητήρια συμβολαία καὶ πῆξῃ τὸν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων κατὰ τὰ περὶ σταυροπηγίων νενομισμένα ἀποστελλόμενον σταυρὸν κατὰ τὸν ἐπὶ τῇ θεμελιώσει ὀγκισμὸν.

—Συμφώνως πρὸς τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς Σύνταγμα ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀμερικῆς Ἀθηναγόρας προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν ἐπιτροπῶν εἰς ἃς ἀνετέθη ἡ ἐκπόνησις τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥρξαντο δ' αὐταὶ ἤδη τοῦ ἔργου των ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ λήξαντος Ἰουνίου. Ἐπ' ἴσης ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἥρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ συνέδριον τῶν ἐλλήνων ὀρθοδόξων διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ Α. Θ. Π. διὰ τηλεγραφημάτων ἐπεδαψίλευσε τὰς εὐλογίας αὐτῆς εἰς τε τὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὸ συνέδριον καὶ ἠῤῥατο ὑπὲρ εὐδοσίας τοῦ σκοποῦ των.

—Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ περιοδικῆ ἐπιτροπῆν ἀνετέθη ἡ φροντίς τῆς ἐκδόσεως ἑτησίου ἡμερολογίου.

#### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Περὶ τὰς ἀρχὰς ἱσταμένου ἡ Α.Θ.Π. συμπαραστατουμένη ὑπὸ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Πηλουσίου, Ἐρμουπόλεως καὶ Πτολεμαΐδος καὶ περιστοιχουμένη ὑπὸ τοῦ λοιποῦ κλήρου τοῦ Καΐρου καὶ τῆς Ἡλιου-

πόλεως κατέθηκε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου πατριαρχικοῦ οἴκου ἐν Καίμφ, ἀνεγερθῆσομένου διὰ συνδρομῆς καὶ βοηθείας τοῦ εὐσεβ. ὕς κ. Θ. Κότσικα. Ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 4.450 αἰγ. λίρας.

#### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς σημειώματος ἐπιφανοῦς ἱεράρχου τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησίας σημειοῦντος τὰς ἀτελείας τῆς δράσεως τοῦ συνδέσμου τῶν ἀθέων καὶ ὑποδεικνύοντος διὰ τὴν ἀντιθρησκευτικὴν του ἐργασίαν ὀρθότερα μέτρα, τὸ ὄργανον τῶν ἀθέων ἀποκροῦν «τὴν προτεινομένην ἡμῖν χεῖρα» διακηρύττει τὴν ἀμείλικτον ἀντιθρησκευτικὴν δεοντολογίαν τοῦ ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πολυσελίδου σημειώματος φέρεται λέγων ἐν αὐτῷ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξαλειψίς τῆς θρησκείας διὰ μόνης τῆς καταργήσεως καὶ καταστροφῆς τῶν ναῶν, διότι ἡ ἐπιβλαβὴς αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπίδρασις δὲν ἀποτρέπεται διὰ τούτου τοῦ τροπου. Ἡ θρησκεία—κατ' αὐτὸν—θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑπάρχῃ καὶ μετὰ τὸν ὀριστικὸν θρίαμβον τοῦ κομμουνισμοῦ ἄλλ' ἢ ἂν οἱ ἄθεοι θέλωσι νὰ εἶνε πιστοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Μάρξ ὀφείλουσι νὰ στρεψώσιν τὴν ἐπίθεσιν των κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντεπαναστασεως καὶ οὐχὶ κατὰ τῆς θρησκείας. «Ὁφείλετε νὰ ὑποστηρίξετε ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐκκλησ. ζωῆς τὰς δυναμεις ἑκείνας αἰτίνες ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν ἐξασθένισιν τῆς πολιτικῆς σημασίας τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς θρησκείας». Ὁ «Ἄθεος» ἐπικρινὼν τὴν προτασὴν ἐπάγεται: «Δὲν ὑπάρχουν θρησκείαι κακαὶ καὶ καλαί, καθαρὰ ἢ μὴ πᾶσα θρησκευτικὴ ἰδέα εἶνε ἀνεκφραστός ἀθλιότης. Ὁ Μάρξ, ὁ Ἐγκελς καὶ ὁ Λένιν ἀπεφανώθησαν ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ κομμουνιστικῇ κοινωνίᾳ θρησκεία δὲν θὰ ὑπάρχῃ, διότι εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν. Δὲν πολεμοῦμεν τὴν θρησκείαν κατὰ τροπον σκιάδῃ, πολεμοῦμεν αὐτὴν ὡς πραγματικὴν ἀντεπαναστατικὴν δυνάμιν παρακωλύουσαν τὴν ἐμπέδωσιν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ σοσιαλισμοῦ. Διὰ τοῦτο παντοτε τοιζόμεν ὅτι οὐδὲ μία θρησκεία εἶνε ἀνεκτὴ, διότι δὲν δυνατὰ νὰ μὴ εἶνε ὄπλον καταπίσεως τῶν κοινωνικῶν ταξεῶν. Αἱ ἐργαζόμεναι ταξεῖς οὐδὲ μίᾳς θρησκείας ἔχουσιν ἀναγκὴν. Ὅ,τι δηποτε καὶ ἂν ἐπιχειρήσῃτε, κύριοι ἐκκλησιαστικοί, οὐδὲν θὰ ἐπιτύχητε».

—Ὁ διασημὸς μνημειώδης ναὸς τῆς Πετροπολεως τοῦ ἁγ. Ἰσαὰκ μετεβλήθη εἰς ἀντιθρησκευτικὸν μουσεῖον. Εἰς τὸν ἐπισκεπτὴν προσπιπτει παραδοξὸς ἢ ἀντιθεσις μεταξὺ τῶν παλαιῶν ἱερῶν τοιχογραφιῶν τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ καὶ τῶν διαφορῶν νέων ἀντιχριστιανικῶν ἐκθεμάτων. Ἰπεράνω μίᾳς συλλογῆς λειτουργικῶν σλαβωνικῶν β.β.β.β. εἶναι

τοποθετημένα τὰ ἔργα τοῦ Λένιν διὰ νὰ παραχθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς θρησκείας εἶνε ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἐφθνητοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁλίγον περαιτέρω ἀναγινώσκεται ἐν χωρίον τοῦ Μάρξ φθεγγόμενον ὅτι «ἡ κατάλυσις τῆς θρησκείας ἣτις εἶνε ἡ φανταστικὴ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ, ἀποτελεῖ ὄρον ἀπαραίτητον τῆς πραγματικῆς εὐτυχίας του». Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παριστάνεται ὡς ὁ στύλος τῆς δουλείας καὶ ἐκμεταλλεύτης τοῦ λαοῦ. Ἐκτίθενται πλείστα γελοιογραφία τοῦ Παπα, εἰκόνες τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἄλλων ἐθνικῶν θεῶν, βουδδικὰ ἀγαλμάτια, εἰκόνες ἀνθρώποθυσιῶν κ. λ. π.

#### ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ δημοσίευσις τῆς περὶ «Καθολικῆς Δράσεως» παπικῆς ἐγκυκλίου ἐρεθίσασα ἔτι περισσότερο τὰ πνεύματα προῦκαλεσε μεγάλην δυσφορίαν καὶ δριμύτητα σχολία τοῦ φασιστικοῦ τύπου τοιζόντος τὸν πολιτικὸν χαρακτήρα τῆς μεταξὺ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Βατικανοῦ διαφορῆς καὶ χαρακτηρίζοντος τὴν πολιτικὴν τοῦ τελευταίου ὡς ἀναβίωσιν τῆς ἀναχρονιστικῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Παπα. Ἐπηρεολούθησεν ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ κ. Μουσσολίνι κατ' ἣν τὰ μέλη τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων δὲν δύνανται νὰ εἶνε συγχρονως μέλη τῆς «Καθολικῆς Δράσεως», ἐπακολουθήσῃ δ' αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ κατὰ δεκάδας χιλιάδων παραιτήσις φασιστῶν ἀπο τῆς «Καθολ. Δράσεως».

—Ἐν Αὐστρίᾳ ἀπὸ τινος σημειοῦται κίνησις πρὸς σύναψιν νεου κογκορδάτου μετὰ τοῦ Βατικανοῦ, κυρίως πρὸς διακαρτονισμόν τοῦ γαμικοῦ δικαίου ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον, ἔστω τῶν ἐν τῇ χώρᾳ δημιουργηθειῶν περὶ τὸ ζήτημα τοῦ γαμου μεταπολεμικῶν συνθηκῶν. Κατὰ τὸ μεχρὶ τοῦδε ἀπο τοῦ 1855 ἰσχύον κογκορδάτον ὁ πολιτικὸς περὶ γαμου νόμος ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ ἐκκλησιαστικὸς δια τούτους ἐν Αὐστρίᾳ ὀπαδοῦς τοῦ δυτικοῦ δογματος, οἵτινες ἀπέτελουν τὸ μεγιστόν τοῦ αὐστριακοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ πόλεμος ὅμως προῦξεν ἡ ριζικὰς μεταβολὰς ἐπιβαλλούσας τὸ διαζυγίον, τὸ ὁποῖον ἡ πολιτεία ἤσωγασθη νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπερ ὅμως ἀπο ἐκκλησιαστικῆς ἐπιψέσεως δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ἦδη διαζευχθέντας καὶ ἐλθόντας εἰς β. γάμους, ἐντεῦθεν δ' ἡ ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως τοῦ κογκορδάτου.

—Ὁ ἐν Λίτβα παπικὸς νουντοῖος σεβ. Μπαρτολίνι διεταχθῆ ὑπὸ των πολιτικῶν ἀρχῶν νὰ καταλήπῃ τὴν πόλιν. Ἡ ἔδρα τοῦ νουντοῖου περιεκυκλώθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ὁ νουντοῖος ἐταποθετήθη ἐπ' αὐτοκινήτου καὶ ὑπὸ συνοδείαν ὠδηγή-

θη εἰς τὰ λιτβογερμανικὰ σύνορα. Ἡ ἐξορία αὐτῆ προὐκλήθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὸ τῆ 7 Ἰουνίου μέλλον νὰ συγκροτηθῆ ἐν Βλκοβίσκη συνέδριον τῆς θείας Εὐχαριστίας θὰ μετέβαινεν ὁ νούντιος δεχθεὶς τὴν εἰς αὐτὸ πρόσκλησιν, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ὠμίλει κατ' αὐτὸ περὶ τῶν σχέσεων τῆς Δίτβας καὶ τοῦ Βατικανού, ἡ δὲ κυβέρνησις εἰς τὸ γεγονός τοῦτο διέγνω ἀνάμειξιν τοῦ σεβ. Μπαρτολίνη εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τοῦ κράτους πράγματα.

#### ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Κατὰ νεώτερον σύγγραμμα τοῦ καθηγητοῦ τῆς κοινωνιολογίας τῶν Ἑβραίων ἐν τῷ ἑβραϊκῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαῖοι ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 15,903,000. Τούτων τὰ 4,350,000 ζῶσιν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, 3,000,000 ἐν Πολωνίᾳ καὶ 2,815,000 ἐν τῇ χώρᾳ τῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν. Ὁ ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς τῆς Παλαιστίνης συμποσοῦται εἰς 170,000.

#### ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Οἱ τρεῖς κυριώτατοι τοῦ Μεθοδισμοῦ κλάδοι, ἧτοι ὁ Οὐσελεῦανος, ὁ τῶν παλαιῶν Μεθοδιστῶν καὶ ὁ τῶν Ἠνωμένων Μεθοδιστῶν, οἵτινες ὁμοῦ περιλαμβάνουσι ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον μελῶν, λίαν προσεχῶς ἐνοῦνται εἰς ἀποτελεσθῆ ἑνιαίας ἐκκλησίας. Αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαπραγματεύσεις διήρκεσαν ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὀλόκληρον, μόλις δὲ ἐπ' ἑσάτων ἐπερατώθησαν αἰσίως. Ἡ ἔνωσις θὰ συντελεσθῆ ἐπισημῶς κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος.

#### ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρ. Ἰουνίου ἀπεβίωσεν ἐν γηρᾷ βαθεὶ ὁ ἀρμενοκαθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος Κων) πολεως Ἰωσήφ Ροκουσιάν.

#### ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Constantine Callinicos, B. D., Great Oecumenos, A brief sketsch of Greek Church History. Translated by Katherine Natzio, B. A., B. Litt. (Oxon.). With an introduction by the Most Rev. Archbishop of Thyateira Germanos, D. D. London, The Faith Press, Ltd. 1931. — Ἡ μητρόπολις Θυατείρων ἔσχε τὴν εὐτυχή ἔμπνευσιν νὰ ἐφοδιάσῃ τὸν ὀρθόδοξον ἀγγλόφωνον ἑλληνισμὸν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς διὰ σειρᾶς θρησκευτικῶν βιβλίων ἀγγλιστὶ συντεταγμένων καὶ προωρισμένων νὰ διδάξωσι καὶ διαφωτίσωσι αὐτὸν περὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ βίου των ὑπάρχει κίνδυνος νὰ λησμονήσωσι καὶ νὰ ἀγνοήσωσι καθ' ὀλοκληρίαν. Ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι διὰ τὴν πραγματωσιν τῆς λαμπρᾶς ταύτης ιδέας εὐρέθησαν πρόχειρα καὶ τὰ κατάλληλα ὄργανα, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συνεργάτης τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θυατείρων καταλληλότερος τοῦ ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του καθο-

σιώσαντος εἰς τὴν θεραπείαν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καὶ δωροφορήσαντος εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἀγλαωτάτους καὶ ἀφθόνους πνευματικούς καρπούς τῆς ἐξαιρετικῶς γονίμου συγγραφικότητός του Μεγ. Οἰκονόμου αἰδέσ. Κωνσταντίνου Καλλινίκου, τῆς ἐν Μάντισσετερ ὀρθοδόξου παροικίας. Μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀγγλόγλωσσον ὀρθόδοξον Κατήχησιν χάριν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὀρθοδόξων ἀγγλοφώνων ἑλληνοπαίδων, διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν βιβλίου εὐκολύνει αὐτὰ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἱστορίας τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἐκκλησίας. Τὸ ἔργον εἰς τρία μέρη διηρημένον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ παρέχει τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας μέχρι τῶν μέσων χρόνων, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡ' αἰῶνος μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Κων)πόλεως περιόδον περιλαμβάνουσιν τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς σλαύους, τὸ ζήτημα τῆς εἰκονομαχίας, τὰ κατὰ τὸ σχίσμα τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εἰς τοὺς τούρκους ὑποδούλωσιν τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας· τέλος, ἐν τῷ τρίτῳ ἐκτίθεται ἡ μέχρι σήμερον ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἧτοι ἡ ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν περίοδος, ἡ ὀργάνωσις καὶ τὸ σύστημα διοικήσεως τῶν τεσσάρων πατριαρχείων τῶν ἀποστολικῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐκκλησιῶν Κύπρου, Ρωσσίας, Ἑλλάδος, Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, μεθ' ὃ ἐπακολουθοῦσι τέσσαρα ἐνδιαφέροντα κεφάλαια περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἑλλήσι κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀναφανειῶν αἱρέσεων καὶ θρησκευτικῶν πλανῶν (Παπουλάκης, Μακράκης, Ἀκαρνάν, Καίρης, Δρακουλῆς κλ.), περὶ τῶν σχέσεων τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς τὸν ρωμαιοκαθολισμὸν καὶ τὸν προτεσταντισμὸν, περὶ τῶν θεολογικῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ σχολῶν, περὶ τῆς χριστιανικῆς παρ' ἡμῖν ζωῆς καὶ λατρείας καὶ περὶ τῶν προκειμένων τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν προβλημάτων. Τὸ βιβλίον εἶνε συντεταγμένον μετ' ἀγαστῆς συντομίας, μηδὲν τὸ οὐσιῶδες παραλείπουσης, περιέχον δὲ πλήρη καὶ ἀρτίαν εἰκόνα τῶν ἱστορικῶν τυχῶν τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς σήμερον ἀποβαίνει διαφωτιστικὸν ἀνάγνωσμα καὶ διὰ τοὺς μονίμως ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγκατεστημένους ἐνήλικας ὀρθοδόξους, ἐπὶ πλέον δὲ ἐξαιρετικῶς ἐπίκαιρον καὶ ἐνδιαφέρον εἶνε διὰ τοὺς ἀγγλους, μάλιστα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῶν ἐνωτικῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων προσπαθειῶν, καθ' ὅσον πρῶτην ταύτην φορὰν καθίσταται γνωστὴ εἰς τοὺς ἀγγλικανικούς κύκλους ἡ ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τῆς τελευταίας αὐτῆς περιόδου, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐντεῦθεν. «Ἐλπίζομεν σφόδρα—ἐπιλέγει προλογιζόμενος τοῦ ὠραίου βιβλίου ὁ σεβ. Θυατείρων κ. Γερμανός—, ὅτι τὸ βιβλίον αὐτό, πληροῦν τὸν δι' ὃν συνεγράφη σκοπὸν, θὰ συντελέσῃ ἵνα καταστῆ εὐρύτερον γνωστὴ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἧτις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι ἐπότισε τὸ πρωτοφύτευτον τοῦ Χριστιανισμοῦ δένδρον μετὰ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς, καὶ σήμερον δὲ ἀκόμη ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοὺς μάρτυράς τῆς ἐν τῷ ἀγῶνί τῆς κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς δυνάμεων».

B. A. Μυστακίδου Ἀνεκδοτα ἐκ Τυβίγγης: Παχυμέρης Γεώργιος Πρωτέδικος καὶ Δικαιοφύλαξ, Ζυγομαλᾶς Θεοδόσιος Πρωτονοτάριος καὶ Δικαιοφύλαξ, καὶ Μαρτίνος ὁ Κρούσιος. Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν «Ἐνασίμων». Ἀθήναι 1931.

## ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ 18 ἄρθρον τοῦ νέου περὶ ἐνοριῶν νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ὑπαρχόντων κυρίων τῶν παγκαρίων τῶν ἰ. ναῶν τοῦ Κράτους, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς περιφερομέ-

νων δίσκων», προκηρῶσει διαγωνισμόν ὑποβο-  
σχεδίων νέου τύπου κυρίων, μέχρι 15 Αὐγούστου  
ἔτους. Μετρίνας ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφοροῦ  
δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισ-  
σιν ἐκ τοῦ συνοδικοῦ νοηφίου 11—12 π. μ.  
(Ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου)

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

## ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

199 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Ἄρτης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως α) Τῆς ἰ. μονῆς Μελάτων 1) μία οἰκία ἐν θέσει ἁγιος Γεώργιος Ἄρτης. β) Τῆς ἱεράς μονῆς κάτω Παναγίας: 1) Ἐν περιβόλιον ἐν θέσει κομμάτια, 2) μία οἰκία, 3) δύο χορτοποθῆκαι καὶ 21 καλλιὰ ἐν θέσει παρηγορήτρια, 4) Ἐν οἰκόπεδον ἐν θέσει τουρκοπάζαρον Ἄρτης. 5) Ἐν μοναστερίον ἐν τῇ κεντρικῇ ὁδῷ τῆς πόλεως Ἄρτης. Ἡ ἐνοικίασις ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ λήγει τὴν 31 Αὐγούστου 1932. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἄρτῃ τὴν 26ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν· ἐν ἀποτυχίᾳ μὴς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὰς ἐπόμενας Κυριακάς. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων διακηρύξεων ὡς καὶ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν ἰ. Μητρόπολιν Ἄρτης. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ὁ Ἄρτης Σπυρίδων.

200 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας προκηρῶσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Κοινοτήτων Νεροτριβιάς, Πολιτικῆς, καὶ Καμαρίτσα τοῦ εἰσ. Δήμου Μεσσαπίων τῆς Χαλκίδος κειμένων εἰς διαφόρους θέσεις τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων περὶ τὰ τετρακόσια πενήκοντα (450) ἐλαιόδενδρα ὡς καὶ μίαν ἀποθήκην πρὸς τοποθέτησιν τοῦ ἐλαιοκάρπου κειμένης ἐντὸς τῆς Κοινότητος Πολιτικῶν, κτημάτων τῆς ἱεράς μονῆς Σαγματὰ Θηβῶν καὶ ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι τὴν 2 Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ὡς εἴρηται μονῆς· ἡ ἀκποίηση ἀρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1931 καὶ λήγει τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1935. Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 3 Ἰουλίου 1931. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου † ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος.

201 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ναυπάκτου τῆς Ο.Δ.Ε.Π. προκηρῶσει ὅτι τὴν 9 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται ἐν Κεφαλοβρύσσῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κουρήτιδος, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀγρινίῳ ὄρους τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱεράς μονῆς Προουσοῦ, πλειοδοτικὴ δημοπρασία τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν Μαχτιρίνᾳ καὶ Ντουγγί τῆς περιφερείας Νερομάνας ἐξαιρεθέντων

τῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ὁπὲρ τῆς μονῆς Προουσοῦ. Οἱ σχετικοὶ ὄροι καὶ ἀποχρεώσεις περιλαμβάνονται ἐν οἰκτικῇ διακηρύξει, ὅν δύνανται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν παρὰ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κουρήτιδος καὶ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱεράς μονῆς Προουσοῦ. Ἐν Ναυπάκτῳ, ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ναυπάκτῳ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † Ναυπακτίας Ἀμβρόσιος.

202 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱεράς μητροπολεως Σύρου ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς ἀνω ἱεράς μονῆς ἐφορισκόμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Σερύφου: 1) ἄγρῳς Μουτσοφρος, 2) Κατσούλης, 3) Γαλανοὶ Λάκκωμοι, 4) Τσικαλαριά, 5) Μῆλος, 6) Πάσπαρος, 7) Παπαδάς, 8) Ἅγιος Ἀθανάσιος, 9) Πλατὸ χωράφι, 10) Σκανδάλης, 11) Περιπατος, 12) ἀγρόκηπος κάτω Πηγᾶδι, 13) Καφαλος, 14) Μούντρης, 15) Πέτισης, 16) Φοραδόμαντρος, 17) Χαλκωμάτας, 18) Ἀλωνίστρα, 19) Βαρὸ χωράφι, καὶ 20) Ἄλκυιας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 26ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆς πόλεως Σερύφου, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σερύφου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς, ὡς καὶ τοιούτου τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφωνῶν τοῖς ὄροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν Σερύφου. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ὁ Σύρου, Τήγου καὶ Ἀνδρου Φιλίρετος.

## ΔΕΛΤΙΟΝ ἙΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΑΡΧΙΕΣΥΝΤΑΚΤΗΣ  
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ  
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ  
ΕΙΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 30. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3  
ΜΟΝΗΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗ. ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100  
ΜΑΘΗ ΣΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 30. ΙΕΡΕΩΝ ΕΙΣΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 30  
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

## ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραιώσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνοδῶν  
Διὰ τὴν λύνταξιν: Μοσχονησίω 12α

Τύποις «Φιλίνκος» ὁδὸς Σιαδίου 44, Ἀθῆναι